

05
9771338915007

Noviny s osemdesiatročnou tradíciou

tempo

2 Počet úmrtí s COVIDOM-19
rápidne stúpol

7 Postavili ho za necelý rok

12

Vavro si to nasmeroval
do španielskej La Ligy!

CENA 0,60 €

www.novinytempo.sk

8. február 2021 / ročník LXXXII

číslo 5

V piatok 5. februára sa v rámci Partizánskeho otvorilo v poradí druhé mobilné odberové miesto (MOM), a to v kúpeľoch v Malých Bieliciach. Otestovať sa tam môžete dať od pondelka do soboty od 9.00 do 17.30 h. Priamo v meste fungujú od pondelka 8. februára ďalšie dve odberové miesta – v Dome služieb na Februárovej ulici v priestoroch bývalého baru a v objekte bývalej materskej školy na Veľkej okružnej. Ako informovala samospráva, v príprave je aj spustenie odberového miesta v budove bývalej lekárne vo Veľkých Bieliciach.

**VY OBJEDNÁTE
MY DOVEZIEME AŽ K VÁM**

ekodiel
tvár betónu

Zákaznícka linka
0908 24 97 97

Zákaznícka linka
0902 62 34 74

Zákaznícka linka
0902 62 34 84

beton@ekodiel.sk

info@ekodiel.sk

odbyt@ekodiel.sk

(210046)

**Nezabudnite si aktualizovať
svoju žiadost'**

Správa majetku mesta, n.o., Partizánske upozorňuje žiadateľov o pridelenie mestského nájomného bytu, ktorí boli zaradení do evidencie žiadateľov v súlade s ustanoveniami Všeobecne záväzného nariadenia mesta Partizánske č. 3/2011 o pridelení bytov vo vlastníctve mesta Partizánske, na povinnosť aktualizovať svoju žiadosť najneskôr **do 15. februára**. Urobit tak môžu telefonicky na číslach 038/285 17 11 alebo 038/285 17 13, alebo e-mailom na: bytove3@smmpartizanske.sk. U tých žiadateľov, ktorí tak neurobia v stanovenom termíne, bude ich žiadosť považovaná za neaktuálnu a bude vyradená z evidencie žiadateľov o pridelenie mestského nájomného bytu.

**AKO
nám bude**

V tomto týždni bude počasie závisieť od polohy teplotného rozhrania oddelujúceho výrazne chladný vzduch na severe od teplého južne od nás. V hre sú oba varianty, ale s o niečo väčšou pravdepodobnosťou toho teplejšieho. Bude veľmi premenlivou a vyskytnú sa aj zrážky rôzneho skupenstva.

0/8°C

3/-7 °C

Deti sa do škôl zatial' nevrátia

V utorok 2. februára ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu informovalo, že sa žiaci materských škôl, prvého stupňa základných škôl, špeciálnych škôl a končiacich ročníkov stredných škôl môžu vrátiť k prezenčnému vyučovaniu.

Posledné slovo o tom, či sa deti vrátili do lavíc avšak nemalo ministerstvo, ale zriaďovatelia jednotlivých škôl. V prípade materských a základných v Partizánskom je ním samotné mesto. „**Na základe odporúčania Regionálneho úradu v Prievidzi (RÚVZ PD) a po konzultácii s riaditeľom Nemocnice s poliklinikou v Partizánskom, vzhľadom na stúpajúci trend hospitalizácie komplikovaných stavov čoraz mladších ľudí, som rozhodol, že na území mesta neotvoríme základné a materské školy 8. februára.** Zostane otvorená materská škola pre deti zamestnancov kritickej infraštruktúry. Rovnako zostane otvorený aj ŠKD v priestore CVČ. Pripravujeme sa na otvorenie všetkých škôl po jarných prázdninách, a to 22. februára,“ informoval vo štvrtok 4. februára primátor Jozef Božík. O tom, že v pondelok nenastúpili v Partizánskom ani stredoškoláci, rozhodol Trenčiansky samosprávny kraj (TSK) z pozície zriaďovateľa, taktiež podľa usmernení z regionálnej hygieny. „V okresoch Prievidza a Partizánske na základe zhoršujúcej sa epidemiologickej situácie odporúčame, aby žiaci do škôl nastúpili až

po jarných prázdninách,“ povedala Zuzana Tornócziová z RÚVZ Prievidza (so sídlom v Bojniciach).

V susedných mestách je situácia odlišná. V Bánovciach sa po rokovani krízového štábmu a na základe odporúčaní RÚVZ v Trenčíne samospráva rozhodla materské a základné školy neotvoriť, čo však neplatilo pre stredné školy. Tie dostali zo strany župy zelenú a v pondelok 8. februára žiaci sadli do lavíc. V Topoľčanoch sa vďaka lepšej epidemiologickej situácii k tradičnej prezenčnej výučbe vrátili materské školy, prvé stupne základných a končiace ročníky stredných škôl. (kj)

Miroslav Dvonč z pohrebnej služby:

Počet úmrtí s COVIDOM-19 rapídne stúpol

S pribúdajúcimi číslami ľudí chorých na koronavírus, žiaľ, rastú aj počty úmrtí. Starostlivosť o zosnulých, ako aj komunikáciu s trúchliacou rodinou zabezpečujú pohrebne služby. Ich práca je neoceniteľná, pritom si len málo ľudí uvedomuje, že i táto profesia patrí k najviac ohrozenej skupine.

O aktuálnej situácii sme sa porozprávali s Miroslavom Dvončom, majiteľom rovnomenného pohrebničstva, ktoré nielen v Partizánskom a okolí, ale aj v Trenčíne zabezpečuje kompletné pohrebne služby, vrátane vývozu zosnulého a jeho úpravy či vykonanie smútočného obradu a prevozu tela do krematória. „V súčasnosti máme v prvej línii v Partizánskom deväť a v Trenčíne osem zamestnancov, ktorí dennodenne vykonávajú svoju prácu najlepšie, ako vedia. Nikto zo zamestnancov prevádzky v Partizánskom sa nenakazil a nedostal do karantény, zakaždým postupujú podľa nariadení Úradu verejného zdravotníctva (ÚVZ SR) a dodržujú prísné hygienické opatrenia. Pri práci používajú osobné ochranné pomôcky so zvýšeným dôrazom na dezinfekciu,“ vysvetlil majiteľ miestnej pohrebnej služby. Pri výkone svojho povolania sa stretávajú aj so situáciami, kedy je pri vývoze nebohého rodina v karanténe, vtedy je kľúčové, aby zamestnanci pohrebničstva obmedzili s pozostalými kontakt na minimum.

Využívajú nitrianske krematórium

Ako pokračoval, počet pohrebov sa lísi v závislosti od jednotlivých období, preto sú výkyvy v štatistikách bežné. „Je ale pravdou, že v závere minulého roka sme zaznamenali nárast úmrtí. Počet ľudí, ktorí pri skonaní mali COVID-19, nie je možné presne odhadnúť, no vieme, že množstvo zosnulých, ktorí boli v čase úmrtia pozitívni na koronavírus, rapídne stúpol,“ objasnil vývoj v posledných mesiacoch Miroslav Dvonč. Stav bol v závere minulého roka veľmi vážny najmä v Nitre, v úvode januára začali obete koronavírusu ukladať dočasne do chladiarenských boxov, nakoľko kapacity nitrianskych domov smút-

ku nepostačovali. Obrovskému náporu čelilo i miestne krematórium, ktoré využíva pohrebňa služba Miroslava Dvonča. „Hromadenie pozostatkov v krematóriu je spôsobné aj tým, že čas potrebný na ich spopolenie sa výrazne skrátí nedá a za poslednú dobu príbudo viac kremácií ako obvykle. Situácia v nitrianskom krematóriu je sice napäť, čo čakacie doby mierne ovplyvnilo, ale obrady vykonávame priebežne bez zdržania a po dohode s pozostalými,“ uviedol.

Kapacity boxov zatial' stacia

Miroslav Dvonč má v rámci pohrebnej služby a správy pohrebisk v správe všetky pohrebiská patriace mestu Partizánske: Šípok, Šimonovany, Veľké Bielice a Návojovce. K dispozícii je kapacita na uloženie osemnásť zosnulých, čo podľa majiteľa pohrebničstva dostatočne postačuje. Samotné smútočné obrady pri zosnulých s koronavírusom si vyžadujú isté obmedzenia. Ako sa uvádzá v najnovšom usmernení hygienikov, vzhľadom na možné riziko prenosu infekcie je vystavovanie pozostatkov povolené, avšak za dodržania prísnych bezpečnostných a hygienických opatrení. „Osobná rozlúčka so zosnulým je možná len v dome smútka, ktorý je vybavený miestnosťou pre vystavenie nebohého za sklom, tá sa nachádza v Dome smútka na sídlisku Šípok,“ doplnil. Úrad verejného zdravotníctva taktiež svojím usmernením rieši problematiku úpravy a odievania takýchto zosnulých, niektoré pohrebne služby takisto službu neponúkajú, často z obavy zamestnancov pred nákažou. Podľa Miroslava Dvonča jeho pohrebňa služba úpravu i odievanie zosnulého, ktorý bol v čase úmrtia nakažený koronavírusom, poskytuje, no za veľmi prísnych podmienok.

Katarína Jankej, foto: archív M. Dvonča

Katarína Chrenková

PRIHOVÁRA SA...

Posunuli sme sa, ale stále nie dostatočne

Predstavte si, že poslaním žien by bolo – vydať sa, mať deti, byť dobrú manželkou, upratovať, variť, nič viac a ani nič medzi tým. A tá, čo by s tým náhodou nesúhlasila, by bola označovaná ako feministka. V poriadku, tým pádom by som ňou bola aj ja. Ale nie je to také jednoduché, je za tým mnoho skrytých súvislostí. Aj v dnešnej dobe sa toto slovo veľmi často skloňuje, samozrejme, nie vždy v pozitívnom zmysle. Hana Gregorová ňou bola, dokonca vôbec prvá na Slovensku. Niekoľko si povie, áno, to bola manželka Jozefa Gregora Tajovského. To je sice pravda, ale predovšetkým bola tiež spisovateľkou, bojovala za rovnoprávlosť žien a mužov, bola osvetovou pracovníčkou, antifašistkou, hrávala ochotnícke divadlo. Bola prevedená o tom, že každá žena má právo vzdelávať sa. Narodila sa v Martine v roku 1885. Jej otec bol farbiarom. Zomrel, keď mala 15 rokov, a tak musela matke pomáhať v domácnosti aj v živnosti. Stále ju to ale ďahalo ku knihám. Bohužiaľ, vtedajšia spoločnosť uznávala len to, aby dieťa vedeľo čítať a písť. Úlohou ženy bolo, aby sa dobre vydala. Hane bolo ďalšie vzdelanie odopreté, napriek tomu sa ho nevzdala. Rozhodla sa vzdelávať sama. Zastávala práva žien, hoci feministizmus vtedajšiu inteligenciu poburoval. Vo svojom manželovi však našla podporu. Dnes je situácia našťastie iná. Ženy môžu

**Stredná odborná škola
Rastislavova 332
972 71 Nováky**

046/5461472, 0901 918 325
email: riaditel@sosnovaky.sk
www.sosnovaky.sk

**V školskom roku 2021 - 2022
otvárame tieto študijné odbory:**

Maturitné vysvedčenie + výučný list:

- MECHANIK HASIČSKEJ TECHNIKY
- MECHANIK - MECHATRONIK možnosť duálneho vzdelávania
- MECHANIK POČÍTAČOVÝCH SIETÍ možnosť duálneho vzdelávania
- TECHNIK SPRACOVANIA PLASTOV možnosť duálneho vzdelávania

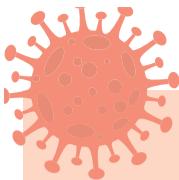
Maturitné vysvedčenie:

- BIOTECHNOLÓGIA a FARMAKOLÓGIA
- PORADENSTVO VO VÝŽIVE

SOŠ Nováky

SOSNovaky

Výzva pre občanov: **BUĎTE OPATRNÍ**

Od 3. februára sa okres Partizánske nachádza v stupni 7 regionálneho Covid automatu, čo je najhorší stupeň. RÚVZ Prievidza so sídlom v Bojniciach preto prosí občanov, aby počas nasledujúcich dní striktne dodržiavali platné nariadenia a odporúčania ohľadom zákazu vychádzania a zhromažďovania a nehľadali možnosti výnimiek. Epidemiologická situácia sa zhoršuje aj vzhľadom na prítomnosť rýchlejšie sa šíriaceho vírusu COVID-19 – britská mutácia. Až po jej stabilizácii bude možné obnoviť prezenčný vyučovací proces v školách a školských zariadeniach.

Ako koronavírus zasiahol obce v okrese?

Neexistuje aspekt našich životov, do ktorého by pandémia ochorenia COVID-19 nezasiahla. Zvykať si na nové problémy a výzvy museli vlani aj samotné obce. Opýtali sme sa preto ich starostov, aký rok s koronakrízou prezili.

ALENA CHALUPOVÁ
starostka obce Veľké Uherce

Rok 2020 bol poznačený celosvetovou pandémiou COVID-19 a, samozrejme, že dôsledky pocítila aj obec Veľké Uherce. Akcie, ktoré boli plánované, hlavne v oblasti kultúrnej, spoločenskej a športovej, boli obmedzené, prípadne úplne zrušené. Niektoré zámery sme v rámci úsporných opatrení neuskutočnili. Minulý rok bol aj napriek pandémii veľmi úspešný, najmä čo sa týka ukončených a zrealizovaných projektov. Z tých najväčších je to rekonštrukcia Domu smútku v sume 16 935 eur, ukončená v júli. V priebehu letných prázdnin sme zmodernizovali silnoprúdovú inštalačiu a osvetlenie základnej školy v sume 35 729 eur. Na konci septembra sme ukončili projekt vo výške 33 098 eur, v rámci ktorého došlo k výmene ústredného kúrenia v materškej škole. Nesmierne ma teší, že sa nám podarilo získať na daný projekt podporu z Environmentálneho fondu vo forme dotácie vo výške 22 000 eur. V októbri sa nám podarilo opraviť strechu tzv. kolkárne, ktorá bola v havarijnom stave, a to v sume 5 995 eur.

V polovici novembra sme ukončili projekt s názvom Stavebné úpravy hygienického zázemia a tribúny futbalového ihriska v sume 38 401 eur. V rámci zmluvy o spolupráci a financovaní futbalovej infraštruktúry v rokoch 2019-2020 v obci Veľké Uherce nám Slovenský futbalový zväz poskytol finančné prostriedky vo výške 14 000 eur. V danom mesiaci sme opravili povrch ihriska pod skate parkom, čo nás vyšlo na 8 765 eur, a v decembri sme do tohto parku namontovali prvky v hodnote necelých 6 000 eur.

Ku koncu roka sa nám podarilo zabezpečiť aj vybavenie kuchynky v kultúrnom dome (elektrická pec, elektrická panvica, chladnička) spolu za približne 6 500 eur. Občanom bolo odovzdaných 183 ks kompostérov, ktoré sme získali v rámci spoločného projektu spolu s inými obcami.

Rok 2020 bol nesmierne náročný, aj čo sa týka boja s pandémiou COVID-19 v našej obci. Museli sme nakúpiť ochranné a dezinfekčné prostriedky, zariadenia. V počte 437 ks sme zadovádzili ochranné rúška pre seniorov. Značná časť nákladov nám bola refundovaná aj zo strany štátu. Zabezpečovali sme i nákup potravín a liekov pre seniorov.

Vlani sme prispeli k zveľaďovaniu životného prostredia. Popri ceste v strede obce sme povýberali betónové obrubníky a na miesto nich sme nasadili levanduľu. V budúcnosti by sa to malo ukázať v plnej kráse. V časti Vinohrad bolo zasadencích prvých 15 stromov, ktoré zakúpila súkromná firma a výsadbu realizovalo OZ Vinohrad. Vo výsadbe sa bude pokračovať aj v roku 2021. Som rada, že aj v tejto zložitej dobe sa v minulom roku podarilo v obci zorganizovať niekoľko akcií. Medzi nimi boli fašiangy, oslavu 1. mája, turnaj o Pohár SNP v spolupráci s FK TJ Nový život, oslavu SNP a vatru, ako aj motokrosové preteky usporiadane OZ Vinohrad. Tradične sme pripravili vianočnú výzdobu a pán farár nám požehnal adventný veniec. Som rada, že sa nám podarilo nesklamať naše deti a doručiť im svätým Mikulášom sladký darček. Minulý rok bol náročný aj pre všetky organizácie pôsobiace v obci. Verím, že už čoskoro prídu lepšie časy a spoločne sa budeme radovať z ich aktivít.

(mš), foto: archív redakcie

Výmena zničených smetiakov stála mesto stovky eur

Častým terčom vandalov sú smetné nádoby. Výnimkou nie je ani Partizánske, problémy s nimi sa začali hneď v úvode nového roka.

Obyvatelia mesta si na vale rieky Nitry všimli nie jeden, ale rovno štyri poškodené smetné nádoby a dve ďalšie v parku vo Veľkých Bieliciach. Zničený kôš na odpadky našli aj pri cvičisku pre psov na sídlisku Luh. Nádoby na odpadky boli zničené natol'ko, že ich bolo potrebné vymeniť za nové. Náklady s tým spojené pritom nie sú malou položkou. „Cena jedného koša je 36 eur a priama montáž pracovníkmi Technických služieb mesta (TSM) stojí 40 eur, čiže celková škoda za zničené odpadkové nádoby dosiahla výšku až 560 eur,“ vysvetlil Marián Omelka z oddelenia životného prostredia a dopravy MsÚ v Partizánskom. Nejde o prvý prípad vandalizmu v meste. Samospráva musí rok čo rok použiť finančie z mestského

rozpočtu na výmenu nielen košov, ale často aj lavičiek či verejného osvetlenia. Vedenie mesta má pre týchto vandalov jasný odkaz. „Tieto osoby by sa mohli aspoň trochu zamyslieť nad tým, že pokial takýto majetok poškodia, tak samospráva musí vynakladáť zdroje na to, aby sme každý pravok opravili alebo zakúpili nový a všetko sú to finančie mesta, teda nás všetkých,“ skonštatoval primátor Jozef Božik. Usvedčiť ich pri čine nie je jednoduché, ako upozorňuje primátor, „nie je možné, aby mesto malo tisíc fotopascí, tisíc kamier alebo tisíc príslušníkov mestskej polície.“

Samospráva preto vyzýva ľudí, ktorí sú svedkami vandalizmu, aby okamžite kontaktovali mestskú políciu na telefónoch

Foto: FB Chceme zmenu v Partizánskom

čísle 159. Poškodený alebo zničený majetok môžete nahlásiť na oddeľenie životného prostredia a dopravy mestského úradu, ktoré zabezpečí nápravu. „Ak sa podarí usvedčiť takéhoto páchateľa, tak

mu, samozrejme, hrozí sankcia a pokial by bolo súdne konanie, tak aj náhrada zdrotov, ktoré sú potrebné na to, aby sme museli pravok opraviť či vymeniť,“ konkretizoval Jozef Božik.

Katarína Jankejová

Pre vznik cyklochodníka podnikli ďalšie kroky

V stredu 3. februára sa prostredníctvom videokonferencie stretli vedenie Partizánskeho a poslanci mestského zastupiteľstva na mimoriadnom zasadnutí. Na ňom sa prerokoval jediný bod, a to úprava právnych vzťahov v súvislosti s projektom plánovaného cyklochodníka s dĺžkou viac ako štyri kilometre.

Ako sme už v závere minulého roka informovali, nová trasa pre cyklistov bude začínať od železničného mosta v mestskej časti Šimonovany, pokračovať bude po pravej strane koruny hrádz rieky Nitry až k sútoku rieky Nitrica. Smerovať bude ďalej cez oceľovú lávku a popod most cestu medzi Brodzanmi a Veľkými Bielicami a skončí pri areáli kúpeľov v Malých Bieliciach. Na základe dohody primátora mesta s vedením Trenčianskeho samosprávneho kraja (TSK) sa župa bude uchádzať o zdroje z Integrovaného regionálneho operačného programu (IROP), pričom predpokladané náklady presiahli sumu jeden milión eur s 5-percentou spoluúčasťou kraja. Výzva, ktorá sa počas roka niekolkokrát opakuje, je zameraná na zvýšenie atraktivity a prepravnej kapacity nemotorovej dopravy, predovšetkým cyklisticej. Pro-

jekt sa bude realizovať i na pozemkoch vo výlučnom vlastníctve mesta, ktoré bolo potrebné prenechať do nájmu TSK, keďže Partizánske nebude stavebníkom. Návrh uznesenia, ktoré prenajíma pozemky kraja za symbolické jedno euro, poslanci na mimoriadnom zasadnutí jednohlasne odsúhlasili. „Týždne a mesiace intenzívnej spoločnej práce v tíme mestského úradu, neraz v ľažkom rozpoložení pri neustálych pripomienkach a komplikáciach zo strany štátnej polície, Slovenského vodohospodárskeho podniku a podobne sú za nami. Posúvame sa postupne dopredu. Chcem vyjadriť nádej, že do konca volebného obdobia uvidíme aj časť hotového diela. V projekte, ktorý už bude kompletne v rukách župy, ide o prvú časť cyklochodníka spájajúceho Partizánske a Prievidzu v dĺžke 4,6 kilometra,“ skonštatoval primátor Jozef Božik. Na ďalšom rozšírení projektu by chcel v budúcnosti participovať aj najväčší zamestnávateľ v okrese – spoločnosť Velux. „Vedeniu firmy sme predstavili nás projekt, z ich strany vznikol zámer participovať na rozšírení cyklotras. Cieľom našej spolupráce je vytvoriť možnosť pre zamestnancov cestovať do práce a z práce v priemyselnom parku na bicykli,“ vysvetlila v decembri minulého roka Dáša Jakubíková, prednosta MsÚ v Partizánskom.

Katarína Jankejová

Počas zimy sa starajú o cesty i chodníky

Ako po iné zimy, aj počas tejto sa o miestne komunikácie starajú Technické služby mesta Partizánske (TSM). V správe majú 77 kilometrov ciest a 72 kilometrov chodníkov. Bezpečnosť zabezpečujú aj na schodoch a šikminách na sídlisku Šípok.

„Na zimnú údržbu máme pripravený veľký sypač, štyri multikáry, dve Kuboty na odhrávanie a posypávanie chodníkov, jeden malotraktor a dva veľké traktory so zadnou radlicou. Do dnešného dňa sa minulo na posyp 70 ton soli, 50 ton piesku a 240 vriec vrecovanej soli, to je šesť ton,“ vysvetlil vedúci úseku zimnej údržby Marián Slabý. Veľký sypač pribudol do vozového parku v závere minulého roka. Mesto do nového stroja investovalo viac ako 230-tisíc eur. V rámci zimnej údržby sú Technické služby pripravené na tri stupne pohotovosti v závislosti od závažnosti situácie na cestách. Pri najvyššom stupni sú na cestách všetky mechanizmy, podľa Mariána Slabého však takýto stav počas tejto zimy ešte nenastal. Aj napriek tomu, že snehová nádielka nebola veľmi bohatá, zamestnanci Technických služieb mesta nič nepodceňujú. Problémy im nerobia len veľmi nízke teploty, ale aj tie pohybujúce sa okolo nuly. „Takáto situácia je pre dispečera najhoršou službou, lebo

Foto: FB Chceme zmenu v Partizánskom

nie je možné predpokladať, ako sa bude povrch cest správať, či primrzne alebo povolí,“ vysvetlil Marián Slabý. Na zimnú pohotovosť je určených 25 zasahujúcich zamestnancov TSM a šesť dispečerov. Zimná údržba sa začína štandardne od novembra a končí sa v posledný marcový deň.

Katarína Jankejová

UDIALO SA V REGIÓNE

TRENČÍN

Projekty vďaka Zeleným očiam

Z grantového systému TSK Zelené oči sa v minulom roku realizovalo 11 enviroprojektov za viac ako 18-tisíc eur. Žiadatelia niekoľkými z nich aktívne prispeli k zvýšeniu environmentálneho povedomia o význame a ochrane životného prostredia, a to formou prednášok a workshopov na rôzne témy. Vďaka ďalším environápadom sa zrevitalizovali a pretvorili školské dvory a vybudovali zelené záhrady. Celkom štyri zelené projekty predložili žiadatelia z okresu Púchov, zastúpenie mali aj okresy Nové Mesto nad Váhom, Trenčín, Prievidza, Partizánske a Bánovce nad Bebravou. V areáli SOŠ Jána Antonína Baťu v Partizánskom pribudla v rámci enviroprojektu na podporu zachovania biodiverzity liečivých rastlín a vzdelenia žiakov prírodná lekáreň. Najviac zrealizovaných žiadostí s environmentálnym posolstvom prišlo od občianskych združení. Grantová schéma je pre žiadateľov otvorená aj v roku 2021.

TSK, foto: archív SOŠ J. A. Baťu (210048)

PARTIZÁNSKE

Dar, ktorý pomáha dýchať

Do Nemocnice v Partizánskom pribudol nový prístroj, ktorý pomáha s dýchaním pacientom hospitalizovaným na ochorenie COVID-19. O jeho zakúpenie sa postaral primátor Jozef Božik. „Mesto minulý rok ušetilo na mojej mzde a aj na príspevkoch pre podporu detí, mládeže, športu, kultúry i sociálnej pomoci, kde som zabezpečil sponzorské zdroje alebo rozdať vlastné. Aj preto som si dovolil rozhodnúť s cieľom pomôcť,“ vyjadril sa primátor na svojej facebookovej stránke. Prístroj funguje na systéme podporovania sýtania krvi kyslíkom. Aplikuje sa nosnou tryskou do nosných prieduchov s vysokou koncentráciou kyslíka a pretlakom. Pacient môže takto dýchať niekoľko dní až týždeň. O zakúpenie ďalšej takejto pomôcky prejavil záujem aj úspešný futbalista z Partizánskeho Denis Vavro. Primátor okrem toho vytvoril dobrovoľnú zbierku na účet Mestského komunitného fondu Spolu pre Partizánske na zadováženie plúceneho ventilátora určeného pre najťažšie prípady ochorenia COVID-19.

(sč), foto: FB Chcerme zmenu v PE

BÁNOVCE NAD BEBRAVOU

Nové mobilné odberové miesto

V Bánovciach na Bebravou bolo zriadené nové antigénové testovacie miesto. Aktuálne je teda v prevádzke okrem Nemocnice Agel Bánovce aj ďalšie stále miesto, ktoré bolo vytvorené v mestskej časti Horné Ozorovce. MOM Emergency Support, O.Z., funguje v areáli miestneho kultúrneho domu. Obyvateľom je dostupné v tomto týždni od utorka 9. do nedele 14. februára. Otestovať sa môžete v čase od 10.00 do 12.00 h a od 12.30 do 18.30 h. Akо informoval Okresný úrad v Bánovciach nad Bebravou, v najbližších dňoch by mali pribudnúť na území mesta aj ďalšie MOM-ky na základe rozhodnutia o povolení prevádzkovania v pôsobnosti Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Trenčín. Odberové miesta by sa mali nachádzať v priestoroch firmy na ulici SNP 1, Trenčianskej ceste 67, dve v objekte zimného štadióna, v priestoroch firmy na Partizánskej ulici 73 a Mestského kultúrneho strediska na ulici Janka Matušku.

(sč), foto: Google maps

**strojárstvo
mechatronika
technické
lyceum
programátor
obrábacích
a zváracích
strojov
a zariadení**

STREDNÁ ODBORNÁ ŠKOLA STROJNÍCKA BÁNOVCE NAD BEBRAVOU

**mechanik
nastavovač
mechanik
počítačových
sietí
mechanik
elektrotechnik
autoopravár
mechanik
hostinský**

0908 880 346
riaditeľka školy

spsbn.edupage.org
facebook.com/SOSSBNB

Ako ďalej, deviataci?

Milí rodičia, v súčasnej zložitej situácii stojíte pred rozhodnutím, kam nasmerovať kroky vašich detí po skončení základnej školy. Premýšľajte nad strednou školou, ktorá by bola zárukou ich úspešného povolania. Mali by ste si uvedomiť však to, čo baví vaše dieťa, na čo má a čo potrebuje súčasný trh práce. Nevyberajte školu podľa atraktivity názvu študijného či učebného odboru.

Musíte si uvedomiť, že deti v pätnästich rokoch nie sú ešte celkom pripravené na výber životného povolania. Práve preto je vo vašich rukách, aby ste svoje deti správne usmernili. Každý región je špecifický, má svoju potrebu na kvalifikovanú pracovnú silu a vy by ste mali mysiť na budúcnosť svojich detí. Čo je lepšie, mať v ruke len maturitné vysvedčenie alebo okrem toho aj garantované uplatnenie po ukončení stredoškolského štúdia? Učrite si záležať, aby vaše dieťa nezostalo po skončení školy nezamestnané.

V súčasnosti chce každý získať maturitu bez ohľadu na to, aká je potreba trhu práce.

Naša škola – Stredná odborná škola strojnícka v Bánovciach nad Bebravou si plne uvedomuje nastupujúci trend v systéme vzdelávania, preto pomerne v krátkom čase pristúpila k zásadným racionalizačným zmenám.

Vďaka tomu sa zaradila medzi kvalitné vzdelávacie inštitúcie v Trenčianskom samosprávnom kraji. Stredná odborná škola strojnícka je jedinou odbornou školou v báňovskom regióne, ktorá ponúka odbory prevažne strojárskeho, elektrotechnického, automobilového či IT zamerania. Sme moderná škola, ktorá v posledných rokoch kopiruje najnovšie technické trendy na trhu práce a pohotovo ich premieta do vzdelávacieho procesu.

Rozšírili sme možnosti vzdelávania o duálnu formu štúdia. Preto vedenie školy osloivilo zástupcov firiem v našom regióne a podpísalo Memorandum o spolupráci.

V súčasnosti škola spolupracuje s päťdesiatimi firmami zo širokého regiónu, buď v rámci duálneho vzdelávania alebo ako partner v odbornom vzdelávaní. Spolupráca je výhodná pre obidve strany. Naša škola pripravuje budúcich odborníkov v rámci duálneho vzdelávania pre firmy a ony intenzívne lepšujú podmienky odborného vzdelávania poskytovaním prospechových štipendí, motiváciou k remeslu, ponukou brigád počas prázdnin a zabezpečením práce po skončení štúdia. Výsledkom spoločného snaženia sú absolventi, ktorí vďaka svojej odbornosti majú dobré uplatnenie na trhu práce.

Dôkazom skvalitnenia výchovno-vyučovacieho procesu sú bohaté úspechy našich študentov na krajských, celoslovenských a medzinárodných súťažiach. Každoročne sa zapájame do medzinárodného programu Erasmus, prostredníctvom ktorého majú študenti možnosť absolvovať

aktívny prax v zahraničí. Cez projekt DofE sa zapájajú do aktivít, ktoré sú oceňované Medzinárodnou cenou vojvodu z Edinburgu. Na škole sa študenti zapájajú do zaujímavých aktivít organizovaných Žiackou školskou radou.

Škola ponúka širokú paletu študijných odborov, ktorých absolventi môžu získať bud maturitné vysvedčenie alebo maturitné vysvedčenie s výučnym listom, absolventi učebných odborov výučné listy.

Každý školský rok vďaka nášmu zriaďovateľovi, Trenčianskemu samosprávemu kraju, sa snažíme skvalitňovať a modernizovať pracovné prostredie našich študentov.

Tento školský rok napriek náročnej pandemickej situácii sme rekonštruovali telocvičnu, vstupnú chodbu zo školy a školskou jedálňou, zmodernizovali sme učebne, rekonštruovali sme zámočníku dielňu, dokupili zariadenia do autoservisu a do školskej jedálne.

Zariadili sme novú triedu pre učebný odbor hostinský, zaviedli sme Wi-Fi sieť na teoretickom vyučovaní, ale i v dielňach odborného výcviku.

Škola disponuje novým robotickým pracoviskom s robptom KUKA, 3D tlačiarňami, kvalitnými počítačovými učebnami na vzdelávanie v grafických programoch Autocad, Solidwork, odbornými triedami na vyučovanie programovacieho jazyka Sinumerik, elektrotechnickými laboratóriami, dielňami odborného výcviku, školským autoserвисom, odbornými učebnami na všetky študijné a učebné odbory, telocvičnou, posilňovňou, školskou jedálňou, bufetom či oddychovou zónou pre žiakov.

Snažíme sa vybudovať školu rodinného typu, preto naši zamestnanci pristupujú k žiakom individuálne a s otvoreným srdcom. Chceme byť nielen pedagógmi, ale aj psychológmi, priateľmi a poradcami. Rovnako pristupujeme aj ku vzdelávaniu žiakov so špeciálnymi zdravotnými potrebami.

Našou spoločnou snahou je v prvom rade kvalitné vzdelávanie. Vaše deti vďaka získaným odborným vedomostiam a zručnostiam budú mať dobré uplatnenie na trhu práce, prípadne môžu pokračovať v štúdiu na vysokých školách.

Samotná odbornosť však nie je jedinou zárukou uplatnenia sa na trhu práce. Preto študentom všetkých úctu a rešpekt nielen voči sebe, ale aj voči iným ľuďom. Posledným našim cielom je stať sa modernou inštitúciou, ktorá sa postupnými investíciami stane školou pripravenou na digitalizáciu, informatizáciu a prichádzajúci Priemysel 4.0. Jeho cieľom je vytvoriť modelové centrum slúžiace na vzdelávanie širokej verejnosti a stredoškolákov. Ak sa rozhodne vaše dieťa pre našu školu, budeme sa snažiť, aby sme vašu dôveru nesklamali. Deň otvorených dverí je „predo dvermi“, či už fyzicky alebo prostredníctvom online prehliadky. Tešíme sa na vašu účasť. Ing. Zuzana Janíková, riaditeľka školy

Myšlienka na tento týždeň

Ak sa pozeráte na to, čo v živote máte, vždy budete mať viac.
Ak sa pozeráte na to, čo v živote nemáte, nikdy nebudeť mať dostatok.

Oprah Winfreyová

Blahoželáme

Členovia Klubu ABŠ v Partizánskom srdečne blahoželajú svojmu priateľovi **Stanislavovi Junasovi**, ktorí sa 6. februára dožil významného životného jubilea 75 rokov. Ku gratuláciám sa pripájajú aj členovia redakcie týždenníka Tempo a oslavencovi prajú ešte mnoho krásnych chvíľ prežitých v kruhu najbližších.

Meniny oslavujú v pondelok 8. februára **Zoja, Aranka**, v utorok 9. februára **Zdeno, Zdenko**, v stredu 10. februára **Gabriela**, vo štvrtok 11. februára **Dezider, Dezidera**, v piatok 12. februára **Perla, Ron, Ronald**, v sobotu 13. februára **Arpád** a v nedeľu 14. februára **Valentín**.

Počasie

EXTRÉMY (od 29. januára do 4. februára 2021)

Partizánske: Teplota: 10,4 °C (4.2.) -6,6 °C (1.2.)

Zrážky: 9,1 mm (29.1.)

Slovensko: Teplota: 14,0 °C (Kamenica nad Hronom 4.2.) -23,0 °C (Oravská Lesná 1.2.) Zrážky: 22,1 mm (Martinské hole 30.1.)

Európa: Teplota: 29,8 °C (Alicante, Španielsko 29.1.) -38,9 °C (Nikkaluokta, Švédsko 30.1.) Zrážky: 102 mm (Ložnica, Srbsko 29.1.)

Svet: Teplota: 44,6 °C (Birdsville, Austrália 1.2.) -57,0 °C (Jema, Rusko 1.2.)

JANUÁR 2021

BOL V PARTIZÁNSKOM TEPLÝ

Počasie býva nielen premenlivé, ale občas prináša aj prekvapivé zistenia. Zrejme len málokto čakal, že tohtoročný január skončí ako jednoznačne teplý a dokonca bude teplejší aj ako ten minuloročný, ktorý bol úplne bez snehu. Dôvod je úplne jasné. Minulý rok zavľadla teplotná inverzia a níziny zahalila nízka oblačnosť a hmla. Prúdenie bolo veľmi slabé, zrážky prakticky nulové a teplotné výkyvy minimálne. Nedochádzalo k žiadnym zmenám v počasí a nemali sme tu teda ani výraznejší chlad od severu, ale ani prudké oteplenie od juhozápadu. Vďaka tomu sme sa nedočkali ani raz súvislej snehovej pokrývky. Tento január bol diamestrálne odlišný. Bol oveľa viac dynamický, striedali sa chladné periody s výrazne teplejšími, a to prinášalo aj viac zrážok. Najviac zimná bola druhá dekáda mesiaca, ktorá nám priniesla najskôr snehovú pokrývku a následne aj vpäť arktického vzduchu. V pondelok 18. januára sa pri nočnom vyjasnení ochladilo až na -17,0 °C. Pre porovnanie – pred rokom bola v prvom mesiaci najnižšia teplota v našom meste len -8,6 °C. Napriek tomu bol január v tomto roku s priemerom 0,1 °C teplejší ako ten pred rokom. Spôsobili to opakovane veľmi výrazné oteplenia, ktoré zdvihli teploty vysoko nad dlhodobý normál. Dalo by sa povedať, že teplo nakoniec zvýťažilo nad chladom. Čiže aj napriek tomu, že sme si konečne užili pár dní peknnej zimnej idylky, celý mesiac skončil opäť ako teplý. Najvyššia sa teplota dostačala 23. januára po polnoci, kedy stúpla až na 11,3 °C. Zrážky boli na úrovni dlhodobého normálu, teda okolo 36 mm. Najviac sme ich mali 29. januára s úhrnom 9,1 mm. Najvyššia snehová perina mala ráno 20. januára hrúbku do 9 cm.

Miloš Úradníček, amatérsky meteorológ

Výsledok výdatného dažďa na hrubej snehovej pokrývke.
Park Mount Rainier, štát Washington (USA) 30. januára 2021

Zdroj: Scott Kranz

Vodič zrazil chodkyňu na priechode pre chodcov

V Bánovciach nad Bebravou na Trenčianskej ceste došlo vo štvrtok 4. februára v čase okolo 6.18 h k dopravnej nehode medzi osobným autom a chodkyňou.

„K dopravnej nehode malo dôjsť tak, že 28-ročný vodič jazdil po uvedenej ceste v smere jazdy od Prievidze, pričom v mieste dopravnej nehody nedal prednosť 50-ročnej žene, ktorá prechádzala cez cestu po priechode pre chodcov,“ upresnil krajský policajný hovorca Pavol Kudlička. Pri dopravnej nehode chodkyňa utrpela ťahké zranenia. Alkohol u vodiča a ani u chodkyne neboli zistenní. Polícia apeluje na vodičov, aby sa počas jazdy plne sústredili na ſoférovanie a aby dostatočne sledovali situáciu v cestnej premávkach.

Zdroj a foto: KR PZ Trenčín

Za drogy môže skončiť v base

Výšetrovateľ z Partizánskeho obvinil zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ako aj ich držania a obchodovania s nimi 30-ročného muža z okresu Partizánske. Ten si mal zadovážiť v okrese metamfetamín, ktorý mal u seba neoprávnenie prechovávať pre vlastnú potrebu. Následne bol v Partizánskom v časti Návojovce zastavený policajnou hliadkou. „Pri kontrole mal vodič javiť znaky požitia drogy. Na základe príkazu na prehliadku muž vydal metamfetamín, ktorý mal pri sebe vo svojom aute. Celkové množstvo zadržanej drogy zodpovedá minimálne 44 bežným jednorazovým dávkam drogy,“ informoval Pavol Kudlička, hovorca KR PZ v Trenčíne. V prípade dokázania viny hrozí obvinenému trest odňatia slobody na tri až desať rokov. Hovorca dodal, že už bol spracovaný podnet na vzatie obvineného do väzby.

KR PZ Trenčín

ZÁPISNÍK MESTSKÉJ POLÍCIE V PARTIZÁNSKOM

■ Z vestibulu železnicej stanice vyzkázali hliadky mestskej polície opakovane po napomenutí partie hlučne sa správajúcich Rómov i bezdomovcov požívajúcich alkoholické nápoje.

■ Pomocou kamerového systému boli opakovane spozorované na Námestí SNP mestskou políciou skupiny osôb. Hliadky ich vyzkázali po poučení a napomenutí na dodržiavanie nariadení Úradu verejného zdravotníctva SR. Z rovnakého dôvodu vyzkázali skupiny bezdomovcov popijajúcich alkohol a blokujúcich cestu chodcom v blízkosti prevádzok. MsP uložila 4 blokové pokuty osobám, ktoré nerešpektovali nariadené opatrenia pri ohrození verejného zdravia.

■ Občan upozornil MsP na ležiacu osobu na Námestí SNP. Hliadka mestskej polície pomohla mužovi zjavne pod vplyvom alkoholu vstať a poslala ho domov. MsP preverila aj oznamenie o mužovi sediacom na zemi pri rieke Nitre. Päťdesiatdvočný muž pod vplyvom alkoholu nežiadal lekárske ošetrenie, následne si sadol na lavičku s tým, že si oddýchne a vráti sa domov. Hliadka poučila ležiaceho bezdomovca pri kostole o možnosti núdzového bývania v stredisku osobnej hygieny pre fyzické osoby, kde by mal zabezpečené nevhnutné podmienky na uspokojovanie

základných životných potrieb. To však odmietol.

■ MsP sa dňa 20. januára zamerala na vraky na území mesta. V čase vykonávania kontroly zistila, že v blízkosti Nitrianskej cesty sa nachádzajú dve motorové vozidlá bez poznávacích značiek, Fiat Marea combi a Opel Corsa. Vecou sa zaoberá referát priestupkov a prevencie.

■ Pred polnocou 23. januára dochádzalo k rušeniu nočného pokoja. Hliadka mestskej polície upozornila na správanie rodinu žijúcu na piatom poschodi domu na Veľkej okružnej.

■ Hliadky mestskej a štátnej polície preverili oznámenie o bitke na ulici Gen. Svobodu podané v čase o 21.47 h 26. januára. Na mieste sa nachádzali osoby z Partizánskeho a z Návojovce. K priestupkovej ani trestnej činnosti v tom čase nedochádzalo.

■ Na základe žiadosti lekára pomáhal mestský policajt pri zvládnutí psychicky narušenej osobe v ambulancii 28. januára.

■ MsP vyhovela žiadosti vodiča, ktorý žiadal mestskú políciu o vyriešenie problému na Horskej ulici, kde bolo jeho motorové vozidlo blokované iným vozidlom. MsP zistila meno majiteľa auta, vozidlo po vyrozumení z mies-

Uchránili majetky za viac ako milión eur

V priebehu januára uskutočnili príslušníci Hasičského a záchranného zboru v Trenčianskom kraji celkovo 213 výjazdov.

Najviac, teda 65, bolo technických zásahov. Až 56-krát asistovali pri dopravných nehodách, 46-krát pri požiaroch a ekologických zásahov absolvovali 40. „Okrem toho hasiči v priebehu uplynulého mesiaca vykonali 3 požiarovo-previerkové cvičenia a 3 výjazdy k udalostiam, pri ktorých napokon zasahovať nemuseli,“ vysvetlil Marián Petrík z KR HaZZ v Trenčíne. Priame škody v dôsledku týchto zásahov boli za január vyčíslené na viac ako 218 000 eur. Uchránené hodnoty predstavovali v sledovanom období sumu viac ako 1 382 000 eur.

KR HaZZ Trenčín

ta preparkoval. MsP v období od 15. januára do 4. februára 2021 vyriešila 154 priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. V blokovom konaní vyriešila 94 dopravných priestupkov.

■ Po 22.00 h 30. januára vodič motorového vozidla využumel mestskú políciu o tom, že neúmyselné poškodil zaparkované motorové vozidlo na Školskej ulici. Hliadka mestskej polície zistila meno majiteľa poškodeného vozidla a využumela ho o skutočnosti. Došlo k vzájomnej dohode.

■ Dňa 1. februára vo Veľkých Bieleciach v blízkosti križovatky ulíc Vítazná a Priečna spozorovala hliadka mestskej polície osobné motorové vozidlo značky Renault Scenic, ktoré cúvalo v protismere. Hliadka mestskej polície zabránila vodičovi pokračovať v jazde a zistila, že vodič nie je držiteľom vodičského preukazu a teda nemá oprávnenie na jazdu motorovým vozidlom a navyše javí známky požitia alkoholu. Nakol'ko vzniklo podozrenie, že 45-ročný vodič sa dopúšťa trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia, bola o tom vyrozumenaná stála služba OO PZ Partizánske, ktorá na miesto vyslala hliadku. Vodič sa podrobil dychovej skúške, vec si prevzala štátnej polícia.

Spracovala: Mária Rapková

Starajú sa o najzraniteľnejších: Ako fungujú zariadenia pre seniorov v čase pandémie?

Koronavírus ohrozil najviac ľudí vo vysokom veku, nevynímajúc tých, ktorí žijú v zariadeniach sociálnych služieb. Len čo sa tieto inštitúcie postavili na nohy z prvej vlny, udiera druhá. So situáciou, s akou sa doposiaľ nestretli, sa vyrovnávajú aj zariadenia pre seniorov v okrese Partizánske, ktorých sme sa spýtali, ako pandémia zasiahla do ich bežného chodu. Na otázky nám odpovedali tentoraz riaditeľka Gabriela Chytílová a sociálna pracovníčka Helena Školková z Domova dôchodcov v Chynoranoch.

Každodennou súčasťou života v zariadení pre seniorov sú epidemiologické opatrenia, ktoré boli zavedené ešte počas prvej vlny pandémie, ako zvýšené hygienické štandardy, denný monitoring telesnej teploty a zmeny zdravotného stavu či minimalizácia sociálnych kontaktov. „Krízový štáb Domova dôchodcov pravidelne monitoruje a vyhodnocuje aktuálnu situáciu v kraji a hlavne v obci a okrese. Podľa toho sú priebežne nastavované opatrenia pre klientov a zamestnancov. Po zhoršení situácie v druhej vlnie sme opäť pristúpili k nepopulárnym opatreniam ako zákaz návštiev, obmedzenie pohybu klientov mimo domov a zrušenie spoľočných aktivít,“ priblížilo vedenie zariadenia s tým, že veľkou pomocou je možnosť priebežného testovania antigénovými testami, vďaka ktorým sa im už niekolkokrát podarilo včas odhaliť riziko nákazy.

Kontakt s blízkymi je liek

Slová riaditeľky i sociálnej pracovníčky potvrdzujú, že taký život v domove dôchodcov, ako ho poznali pred pandémiou, je momentálne vzdialenosťou metou: „Vnímame však veľké úsilie a ochotu klientov a najmä zamestnancov nepodľať sa súčasnej nepríaznivej situácií. Ved' nie je jednoduché žiť a pracovať pod neustálou hrozobou a strachom z ochorenia, bez sociálnych kontaktov s našimi blízkymi a priateľmi. O to viac si ceníme prácu zamestnancov, ich zodpovedný prístup k sebkontrole vlastného zdravotného stavu, ako aj skutočnosť, že minimalizujú sociálne kontakty v súkromnom živote. Všetci dífame, že znova príde čas, keď spoločne

Klienti Domova dôchodcov v Chynoranoch sa už tešia na spoločné výlety či stretnutia s blízkymi

s klientmi vyrážime na výlet a s úsmevom na tvári budeme už len spomínať na tieto tažké časy.“ Napriek tomu, že na základ návštiev si seniori zvykli už počas prvej vlny, pravidelné stretnávanie sa s rodinou a priateľmi patrí podľa slov zamestnanký zariadenia k spokojnému a šťastnému životu každého človeka. „Kontakt s príbuznými, milé slovo vlastných detí či pohladenie od vnúčika je silným liekom a povzbudením pre každú unavenú dušu seniara. Aby čo najlepšie prekonali fyzické oddúlcenie od svojich rodičov, sprostredkovávame im kontakt s blízkymi náhradou formou – telefonickým rozborom, videohovorom, e-mailovou správou alebo cez sociálne siete. Vďaka tomu majú možnosť porozprávať sa s nimi, zveriť im svoje stárosto a pocit. Takpovediac bojať s osudem spoločne, aj keď len na diaľku,“ vysvetlila riaditeľka. Cez vianočné sviatky bolo klientom umožnené, aby ich strávili v kruhu svojej rodiny, čo využilo deväť seniorov. „Ostatní prezívali Vianoce v kruhu 'náhradnej' rodiny domova. Tak, ako aj v iné roky sa stretli pri slávnostne

prestretom štedrovečernom stole. Zavínalovali si, spoločne sa pomodlili a navečerli. Na záver si zaspievali spolu so zamestnancami vianočné koledy. Pod krásne rozsvieteným stromčekom ich čakalo prekvapenie v podobe darčekov, ktoré im darovali organizátorky projektu Kolko lásky sa zmestili do krabice od topánok, za čo im veľmi dăujeme,“ podotkla.

Možnosť očkovania privítali

Pandemická situácia kladie podľa riaditeľky i sociálnej pracovníčky vyššie nároky na celý personál, lebo klienti potrebujú nepretržitú starostlivosť a psychickú podporu: „Pre zamestnancov sme zakúpili vitamínové doplnky, ktoré posilňujú imunitný systém a pomáhajú pri boji s infekciami a chorobami. Ocenujeme ich snahu vykonávať aj v tejto tažkej situácii svoju prácu profesionálne a hlavne ľudsky. Ďakujeme im za ich trpežlivosť pri každodennej práci, ktorá v dnešnej dobe znamená aj zvýšené administratívne činnosti a suplovanie rodinných príslušníkov klientov.“ Vďaka zodpoved-

Sandra Čaprnková
Foto: archív DD v Chynoranoch

Bánovská nemocnica obmedzila činnosť oddelenia dlhodobo chorých

Nemocnica AGEL Bánovce stále bojuje s vysokým počtom svojich zamestnancov, ktorí sú v dôsledku pozitívity na koronavírus či karantény v súčasnosti mimo výkonu svojej práce. Situácia sa v posledných dňoch natolik skomplikovala, že sa vedenie nemocnice rozhodlo na 15 dní obmedziť činnosť oddelenia dlhodobo chorých.

„Aktuálne máme v nemocnici 19 covid pozitívnych kolegov, vírus zasiahol takmer všetky sestry na oddelení dlhodobo chorých. Preto sme boli nútene prijať organizačné opatrenia a od 1. do 15. februára činnosť ODCH obmedzuje,“ vysvetlila kritickú situáciu riaditeľ-

ka nemocnice Mina Bobocká. Nemocnica sa aktuálne stará o 16 covid pozitívnych pacientov, tu je starostlivosť plne zabezpečená.

Nemocnica AGEL Bánovce pokračuje aj vo vakcinácii, denne zaočkuje približne 135 záujemcov, ktorí sa registrovali na

portál korona.gov.sk. Od začiatku absolvovalo očkovanie takmer 750 ľudí vrátane zamestnancov. V nemocnici pokračuje aj bezplatné antigénové a PCR testovanie v mobilnom odberovom mieste.

TS Nemocnice Bánovce

Očkovanie – áno, či nie?

I keď na tému očkovania proti covidu sa toho už popísalo veľa, dovolím si aj ja prispeť pár riadkami. Navyše, čoby pamätníčka minulého režimu viem, ako sa u nás očkovalo približne pred pol storočím. V dobe, keď v Československu prekvital socializmus, bolo odporcov očkovania veľmi málo a rôzne druhy vakcín dostávali všetky vekové kategórie. Prepracovaný imunizačný program, ktorý u nás vznikol už v 50-tych rokoch minulého storočia, bol v tom čase jedným z najlepších v Európe, ak nie aj vo svete. Už dojčatá boli automaticky zaočkované proti tuberkulóze (tzv. kalmetizácia), čím táto choroba z našich končín prakticky vymizla. Navyše žiaci a študenti raz za dva roky (obyčajne počas vyučovania) chodievali na povinné štítkovanie, čo bol röntgen plúc s cieľom zachytiť tuberkulózu, ľudovo nazývanú suchoty. Toto vyšetroenie po nežnej revolúcii zaniklo, a tým sa šanca odhalíť TBC, ale i rakovinu plúc vo počiatočnom štádiu veľmi znížila. V 90-tych rokoch bol na našom území zaznamenaný zvýšený nárasť tuberkulózy, ktorá mimochodom okrem plúc môže postihnuť aj iné orgány, napríklad močový trakt, genitálny systém, kosti a kĺby alebo srdečný sval. Potešiteľné je, že v posledných rokoch je na Slovensku klesajúci trend výskytu TBC, aj keď po zmene režimu sa od povinnej kalmetizácie upustilo.

Deti sa očkovali a mali by sa aj v súčasnosti očkovať proti osípkam, detskej obrne, záškrtu, tetanu, čiernemu kašľu, mumpsu, ruženke a ďalším vírusovým či bakteriálnym infekčným ochoreniam. Tieto choroby sa podobne ako tuberkulózu podarilo z našej spoločnosti takmer úplne odstrániť. Okrem povinných vakcinácií je aj niekoľko druhov odporúčaných očkovaní, a to proti chrípkе, vírusovej hepatitíde A, meningokokovým ochoreniam, kliešťovej encefalítide, rotavírusovým a papilomavírusovým infekciám a proti ovčím kiahňam.

Záplava informácií o nežiaducích účinkoch, či už reálnych alebo vymyslených, odrádza viacerých ľudí od návštevy imunológov. Internet je plný poplašných správ, hoaxov a fámov o nebezpečnosti vakcín, napríklad že očkovanie môže spôsobiť autismus alebo epilepsiu. To sa však nikdy vedecky nepotvrdilo. V súvislosti s vakcináciou proti vírusu SARS-CoV-2 sa dokonca štria zvesti, že takto chcú vlády začipovať svojich občanov a potom sledovať každý ich pohyb. Nuž, toto je skôr námet na sci-fi film, než praktický spôsob, ako sledovať stovky miliónov ľudí. Kto by čo z toho mal? A ako vôbec by sa nanočip dostal do nášho tela, keď v jednej ampule je päť až šesť dávok očkovacej látky? To by musel mať očkujúci zdravotník priam mikroskopický zrak, aby dokázal do striekačky natiahnuť práve jeden nanočip. Začipovanie ľudstva je podľa mňa absolučne nereálne a obavy z neho sú úplne neopodstatnené. Keď už, oveľa ľahšie je sledovať pohyb a činnosť konkrétnego človeka pomocou jeho mobilu, platobnej karty, elektronického preukazu a podobných vymoženosťí techniky, ktoré dobrovoľne nosíme so sebou a denne používame. Isteže, u citlivých jedincov sa môžu po zaočkovaní vyskytnúť niektoré zo známych vedľajších účinkov, ale tie závažné sú veľmi zriedkavé a tie slabšie určite dokážeme prekonáť. Aj ja som po preočkovaní na tetanus mala dva dni zvýšenú teplotu, ale skôr ako komplikáciu som to považovala za správnu odozvu môjho imunitného systému. V súvislosti s práve prebiehajúcou hromadnou vakcináciou bolo na Slovensku doteraz iba 25 prípadov väčších alergických reakcií, čo je menej ako štvrtina promile. Napokon, ako sa zdá, vytvorenie kolektívnej imunity proti covidu je zrejme jediný spôsob, ako sa tejto nákaze zbaviť a o pár mesiacov sa vrátiť do bežného života, ako sme ho poznali pred rokom. Života plného radosti z voľného pohybu bez náhubkov, radosti zo športovania, stretnávania sa, z výletov a dovoleniek, návštevy bazénov, kúpeľov, koncertov a spoločenských podujatí.

M. Agiová

MESTO
PARTIZÁNSKE

TRENČIANSKY
SAMOSPRÁVNY KRAJ

Chcem sa v mene obyvateľov nášho regiónu podať všetkým zdravotníkom a dobrovoľníkom za nasadenie v týchto ľahkých časoch. ĎAKUJEME!

Tomáš Merašický

Váš poslanec

(210036)

Kultúrny dom vo Veľkých Bieliciach: Postavili ho za necelý rok

Pamäťate si ešte na bývalé agitačné stredisko vo Veľkých Bieliciach? Montovaná stavba stojaca v parku nedaleko materskej školy slúžila 15 rokov ako Klub mládeže. Od roku 2001 boli v objekte zriadené priestory pre spoločenské a rodinné akcie a budova bola zároveň kultúrnym stánkom v tejto mestskej časti. Nebola však adekvátnym miestom na organizovanie podujatí a Veľkobieličania volali po zmene. Dôstojného kultúrneho domu sa dočkali až v roku 2013.

žumpu a napojeniu kanalizáciu,“ zhral nul na kontrolnom dni vtedajší riaditeľ TSM Jozef Jarošinec. V júli bola stavba pod strechou, a tak sa začalo s ďalšími potrebnými prácami. „Urobili sa väzníky, pokračuje výmurovka hygienických zariadení a nasledovať budú v tejto časti inžinierske siete, voda, elektrika, plyn a kúrenie. Predpokladám, že tým, že je už stavba zatvorená, že už do nej neprší, dokážeme viac finišovať na to, aby sme tie skly, ktoré máme, dohnali,“ doplnil riaditeľ TSM.

Stihli to aj napriek komplikáciám

Na stavbe sa neoddychovalo ani cez leto. Keď sa pracovná skupina s primátorom Jozefom Božíkom vybrala do Veľkých Bielic v septembri v rámci kontrolného dňa, budova bola zateplená, kúrenie fungovalo a osadená bola časť okien. O mesiac neskôr mal jasné kontúry aj samotný interiér a november využili Technické služby mesta na dokončovacie práce a drobné úpravy. Po zrealizovaní väčšej časti elektroinstalačných prác Jozefom Belákom bola vykonaná úprava podlahy nivelačnou zmesou.

Termín odovzdania bol dodržaný a stavba bola hotová v závere novembra. V kultúrnom dome je dominantná spoločenská miestnosť s pódiom a kapacitou do 200 ľudí, nachádzajú sa tu kuchynia, sklad, miestnosť pre kulisy, hygienické zariadenie a ďalšia miestnosť. Slú-

ži tak nielen spoločenským a kultúrnym podujatiam, ale aj súkromným oslavám, svadbám či stužkovým slávnostiam.

Praskal vo švíkoch

Radosť z nového kultúrneho domu si Veľkobieličania rozložili na niekoľko dní. Po jeho slávnostnom otvorení v úvode decembra (na foto hore) absolvoval zaľázkávaciu skúšku počas osláv svätého Mikuláša a jeho slávnostné odovzdanie do užívania si obyvatelia užili v sobotu 14. decembra. „Nadšení domáčich bolo neúrekom, všetci boli zvedaví na dôstojný kultúrny stánok, ktorý v tejto časti mesta absentoval celých 20 rokov. Nechýbali slová chvály a uznania na magistrát, na realizátora stavby – Technické služby mesta, uznanivo sa vyjadrovali

na marge ukusného architektonického riešenia z dielne Jána Šimku, vzhľadu novostavby, usporiadania jej vnútorného rozľahlého priestoru,“ opísal slávnosť regionálny historik Peter Múčka. Od decembra 2013 má spoločenský zivot vo Veľkých Bieliciach nový rozmer. Kultúrny dom je v permanencii – zažil početné výstupenia, kultúrne akcie, svadby, rodinné oslavy i kary, no slúži aj stretnutiam a schôdzkam – schádzajú sa v ňom členovia VMČ Veľké Bielice, ale aj rôzne organizácie a spolky. Hoci v posledných mesiacoch zíva prázdnnotou, to najlepšie má ešte len pred sebou. Po skončení pandémie bude opäť miestom stretnávania sa a kultúry, ktorá má v tejto mestskej časti svoje nezastupiteľné miesto.

Martina Števčíková
Foto: archív redakcie a P. Múčku

Osvetové stredisko...

... a nový dom kultury

Za myšlienkom postaviť v mestskej časti nový kultúrny dom stáli najmä tí, s ktorími sa kultúrne dianie bezprostredne spájalo – na výbor mestskej časti sa obrátili členky ženského speváckeho súboru Nádej. Chýbal im vhodný priestor, kde by mohli spolu naciťovať program, ale aj vystupovať – dovtedy mali koncerty len v miestnom kostole.

Počasie im nehralo do kariet

Nový kultúrny dom mal nahradiť osvetové stredisko. S jeho zbúraním sa malo začať v úvode roka 2013, ale nepriaznivé počasie urobilo škrt cez rozpočet a prvá fáza prác sa tak posunula o dva mesiace. So zbúraním strediska sa napokon začalo vo februári. Stavba bola oplotená a ďalším krokom mali byť práce na základovej doske.

Stavbu mali pod palcom Technické služby mesta Partizánske. V najblížších týždňoch po zbúraní agitačného strediska sa pustili do prác na základovej doske. Po dva dni, 16. a 17. apríla prišla na miesto subdodávateľská firma z Bánoviec nad Bebravou (na foto

hore). Špeciálnou vrtnou súpravou vyvŕtala po obvode stavby 23 jám do hĺbky 1,5 metrov s priemerom 90 cm. Do nich putovala výstuž a následne betón. Na osadené betónové pilóty boli postavené základové pásy. Nato začali stavbári s murovaním obvodových stien nového kultúrneho domu.

Jedna z najväčších investícií roka

Objekt bol pod drobnohľadom samosprávy. Z rozpočtu mesta vyčlenila na tento projekt 270 000 eur a výstavba sa tak zaradila medzi najväčšie investičné aktivity v danom roku. Kultúrny dom mali Veľkobieličania dostať ako predčasné vianočný darček v úvode decembra a aj napriek tomu, že priebeh prác narušali výkyvy počasia, Technické služby mesta sa dohodnutý termín – záver novembra – snažili dodržať.

V máji, po vyše troch mesiacoch od začiatia, bola hotová hrubá stavba. „Dnes môžeme povedať, že sme stiahli tieto práce zhruba na tri týždne, okrem toho máme urobené iné práce, ktoré neboli v termíne, máme osadenú

nou raketou Atlas-5. Pristáť na Marse má pomocou lietajúceho žeriavu. Konštrukcia roveru Perseverance vychádza z koncepcie sondy Curiosity, ktorá pristála na Marse v roku 2012. Celková hmotnosť roveru je 1 050 kg. Meria 3 metre, široký je 2,77 metra a dosahuje výšku 2,13 metra. Plánovaná misia roveru na Marse je navrhnutá na dva pozemské roky – jeden marťanský rok.

Súčasťou planetárneho robota je i autonómny dron – vrtuľník MHS – Mars Helicopter Scout – Ingenuity vážiaci 1,8 kg. Jeho úlohou je otestovať možnosti lietajúcich strojov v atmosfére Marsu. Dron je technicky vyba-

vený dvoma malými televíznymi kamerami, ktoré majú nasnímať okrem iného aj trasu sondy. Test vrtuľníka ma trvať približne 30 solov a dron ma pritom uskutočniť 5 letov trvajúcich maximálne 3 minúty.

Dosadnúť má v kráteri

Zažite pristátie americkej sondy na Marse

Pri pohľade na februárovú hviezdnu oblohu môžeme vidieť iba planétu Mars. Takmer všetky planéty postrehnuteľne voľným okom sa totiž nachádzajú v blízkosti Slnka, a preto sú teraz nepozorovateľné. Mars na večernej oblohe bude dobre vidno až do konca apríla.

Tento mesiac sa môžeme tešiť na 18. február, kedy má podľa plánu na planéte Mars pristáť americká sonda Perseverance – v preklade Vytrvalosť. Jej pristátie bude v mnohých ohľadoch pripomínať pristátie roveru Curiosity, avšak s rozdielnym prístupom – kamery bude snímať pristávaciu oblasť, kam celá zostava klesá, následne počítá vyberie bezpečné miesto pre pristátie. Cieľom tejto misie je hľadať možné známky dávneho života na Marse a zozbierať a uložiť vzorky z povrchu planéty pre ich budúcu dopravu na Zem. Sonda odštartovala 30. júla 2020 z Mysu Canaveral nos-

Rover Perseverance

ver. Cieľom čínskej misie je preskúmať pôdu, geologickú štruktúru, prostredie a atmosféru Marsu. Ak si 18. februára nájdete čas, môžete sa stať súčasťou pristátia roveru Perseverance v kráteri Jezero. Link na projekt Mars 2020 je na stránke www.hvezden.sk.

Vladimír Mešter

Z pera milovníka prírody a fotografa Ivana Kňaze:

Spevavé kobylky

Život hmyzu je často založený na signalizačných prejavoch. Vydávané zvuky a sluch sú u kobyľiek neoceniteľné. Práve jednou z hlavných predností reči zvukovej informácie u týchto drobných živočíchov žijúcich v bylinnom prostredí na zemi je, že sa jednotlivci dozvedia o iných bytostiach svojho radu na pomerne veľké vzdialenosťi, bez toho, aby sa videli.

V prvom rade sa pozrime na kobylky (Tettigonioidea). Vždy som si sadol do trávy, kde nablízku vyhľadávala na svojom zvukovom orgáne kobylku. Stridulácia sa vyrovná hudobnému nástroju s veľmi jemným tónovým ladením v intonácii v poltonových rozsahoch. Človeka tieto prívetivé hľasy potešia a snaží sa ich aj reprodukovať do slov, no to sa pravdepodobne ľahko dá človeku pochopit. Avšak kobylky si zvukovými prejavmi určite rozumejú a hlavne v čase párenia si vyznávajú lásku, partneri sa vyhľadávajú, oznamujú a napokon aj pária. Keď sa v tichosti priplazí k spievajúcej kobylke zelenej, uvidíš, ako dvíha predné krídla a pohybuje s nimi kmitavo proti sebe. Na jednom krídle je hrubá žilka s priečnymi tvrdými chitínovými lamelami a oproti na druhom krídle je zasa tvrdá hrana. Pri cvrlikaní sa žilka s lamelami trie o hranu a malá rezonančná plôška na pravom krídle zosilňuje vydávané zvuky. Samec cvrliká veľmi zvučne, ba keď sú dva

samec rovnakého druhu vedľa seba, veľmi sa prekrikujú a sila hlasu sa zdvojnásobuje. Nám sa to zdá skoro rovnako, no každý druh má svoju intonačnú stupnicu a správy sa predávajú kvalifikované len pre svojho partnera. Na zvuk kobylky hryzavej nikdy nepriletí samička kobylky spievavej, ani dubovej či hnedkastej. Ale keď niekto vydáva zvuk, musí ho iný zasa počúvať. Kobylky majú sluchové orgány na stehnách predných nôh. Len sa pozrime niekedy na samičku kobylky s dlhým kladielkom, ako pri speve samčeka neustále prestupuje z nohy na nohu. Stojí v poraste a predné nohy dvíha, smeruje ich raz doprava, potom sa otáča doľava a nohy dvíha. Čo robí? No počúva nohami, lebo tam má uši a musí ich nasmerovať tam, odkiaľ zvuk prichádza, potrebuje nájsť spievajúceho samca. A dokáže to dokonale. Akonáhle to zistí, už vidíme, ako sa z miesta pohnie, najprv pešky a potom kúsok aj letí, chvíľu postojí a znova počúva, až presne

identifikuje samca v hustom poraste. Pri spievajúcu kobylku dubovú sa odrazu prikrádala ropucha zelená. Bol mokrý podvečer, ale teplo. Samec lákal samičku, a to využila žaba na lov. Jej dlhý jazyk sa odrazu bleskúrychlom vymrštil a zachytil som, ako žaba prehlávila tenké telo tohto rovnokrídlovca. Niektoré kobylky vo väčnom lete sú ešte len v nymfálnom kabáte, stroho oblečené bez dlhšieho ošatenia, bez krídel. Ukázala sa mi takto kobylka krovinná a spievavá, ale aj tieto mladé kobylky sú v prírode nádherné tvoary.

I keď svrčky (Grylloidea) patria do samostatnej nadčeľade, majú veľa spoločných znakov s kobylkami, hlavne ich hlasové dorozumievanie signály. Možno svrčka pozná každý, veď nám často hodie po večeroch pri dverách, na dvoroch, ba aj za oknom či v záhrade. Samec svrčka stojí od väčšného rána na okraju svojho prívetyku a spieva pieseň lásky. Spieva veľmi usilovne a prenikavo dovtedy,

pokiaľ k nemu nezavíta samička. Ale aj samica nepríde hned k prvemu samčekovi, ktorého počuje cvrliku. Dlhoto stojí v poraste a počúva, rozhoduje sa a reaguje na hlas, ktorý sa jej zdá pravdepodobne najsilnejší, najkrajší a najprivetivejší, hudobne nadaný a láskavý. K takému hlasu sa odrazu vydá po zemi a pri stretnutí začne samica samčeka objímať tykadlami. Samček potom okolo samičky tančuje dovtedy, až mu dovolí vopchať bruško pod jej telo. Samička takto vystupuje na chrbát samčeka a olizuje mu ústnymi orgánmi telo. Po týchto lúbotných hrách sa pária.

Text a foto: Ivan Kňaze

Na slovíčko, dámy...

Každá z nich vykonáva iné povolanie. Jedno ich však spája, a to je láska ku knihám. Tie sú neoddeliteľnou súčasťou ich práce, ale rovnako vypĺňajú aj ich voľný čas. Prinášame vám februárové tipy na čítanie. Inšpirujte sa, výber je rôznorodý a zaujímavý.

DENISA ŠKORŇOVÁ,
vedúca knižnice v Partizánskom

Na ešte stále dlhé zimné večery odporúčam knihu **Ked' svrčky placú** od **Charlesa Martina**. Zaujala ma hned, ako som ju spracovala do fondu našej knižnice – jej názov aj anotácia boli zaujímavé.

A keďže mám rada príbehy, ktoré ukrývajú aj hlbšie myšlienky, tátu mi padla ako uliatu. Samozrejme, je určená citlivejším dušiam, autor používa zdľahčenie a veľmi podrobne opisy postáv, ich konania aj lekárskych úkonov. Prelínia sa minulosť so súčasnosťou, čo mne osobne vyhovuje. Je potrebné sa viac sústrediť, nie iba pravopláno čítať. Vyvolala vo mne veľké emócie. Odporúčam ju prečítať práve tým čitateľom, ktorí obľubujú hlbavé diela.

DENISA HARINEKOVÁ,
učitelka slovenského jazyka

Veľmi rada sa ponáram do príbehov i do básni... Nie len preto, že som literatúru vyštudovala, ale najmä preto, že pri čítaní dobrých titulov sa vo mne prehľbuje svet a naopak – ja vnímam svet s nuansami, ktoré mi knihy osvetlili iným lúcom sveta.

Naposledy ma znova oslovia **Veronika Šikulová – Odtiene, Z obloka**. Autorka má veľmi príjemný štýl písania, cez jej krátke príbehy sa čitateľ ponára do sveta jemu blízkemu, do prostredia rodiny a sveta ženy. Milujem jej nezvyčajne obyčajné chvíle, ktoré sú námetom tejto knižky, jej vnímanie oko a neobyčajné vyjadrenia o bežnej realite. Už teraz sa teším na ďalší (jej najnovší) román – neromán **Tremolo ostinato**.

Počas vianočných dní som sa znova vrátila k dieľam **Silvestra Lavríka** (**Nedelné šachy s Tišom a Posledná k&k barónka**). Tento náš regionálny autor v nich nenášilný a zároveň poctivým spôsobom zobrazil veľký kus slovenskej histórie. Páčí sa mi, že žiadnym spôsobom neovplyvňuje čitateľa, necháva mu priestor, aby si vytvoril názor sám. Oba romány vás určite vtiahnu veľmi rýchlo do dejá nielen autorovým vycibreným umeleckým štýlom, ale aj dobovou fotodokumentáciou.

MÁRIA BIELEŠOVÁ,
poslankyná MsZ Partizánske

V mladosti som rada čítala historické romány. Už roky však dávam prednosť literatúre faktu. Či už ide o starý Egypt, stratené civilizácie, archeológiu, vesmír. Medzi mojich obľúbených autorov patrí okrem iných americký spisovateľ **Dan Brown** a jeho romány **Pôvod, Anatomie ľží, Da Vinciho kód** či **Anjeli a démoni**. Prišla som na chut' aj severským detektívnym príbehom. Najnovšie je to nová kráľovná švédskej krimi **Lina Bengtsdotter** a jej román **Annabelle**. Uchádza otváraním starých rán a desivých tajomstiev. Alebo od **Camille Läckberger** kniha s názvom **Krotitel**. Dej zahalený pochmúrnou severskou atmosférou je tiež plný starých krív, tajomstiev, zrad. Ak si však v týchto pohnutých časoch chcete odýchnuť, je tu, sice už nie novinka, ale balzam na dušu – séria skutočných príbehov od autorov **Jack Canfield, Mark Victor Hansen a Amy Newmark – Slepacia polievka pre dušu**.

KATARÍNA CHRENKOVÁ,
absolventka odboru editorstvo a vydavateľská prax

Vedela by som čitateľom odporučiť mnoho kníh, ale ak si mám momentálne vybrať len jednu, je to román s názvom **Hana**. Napísala ho česká autorka **Alena Mornštajnová**. Príbeh vychádza zo skutočných udalostí, ktoré vás doslova strhnú, či chcete alebo nechcete. Vyrazia vám dych. Nikdy by mi ani len nepadlo, čo dokáže spôsobiť jeden obyčajný zákaz rodicov, ktorí svojmu dieťaťu pre neposlušnosť nedovolia zjesť koláč. Osudy postáv sú tragicke, smutné, príliš nespravidlivé. Každý jeden obraz je napísaný tak, že si ho dokážete predstaviť. Mornštajnová odhaluje skutočnosti a okolnosti detailne a dramaticky. Páčilo sa mi, ako rozdelila kapitoly, ako ich pomenovala. Každá jedna odkrýva životný príbeh jednej z postáv. Prvá časť mapuje roky 1954 až 1963. Druhá sa odohráva v rokoch 1933 – 1945. Posledná zachytáva najdlhší časový úsek, a to od roku 1942 až do roku 1963. Človek ale nedokáže pochopiť, ako sa také niečo mohlo vôbec dať. Utrpenie, ktoré museli protagonisti zažívať bolo príliš kruté. Ich život to poznáčilo v každom jednom ohľade. Napriek tomu, že príbeh je smutný, dá sa v ňom nájsť aj to dobré. „Román o veľkom utrpení a zároveň o láskyplnom zmierení“ – to sú slová Jiřího Trávníčka, ktoré nemôžu byť viac výstižné. Od kníhy som sa nevedela odtrhnúť, chcela som stále vedieť, čo bude nasledovať. Postupne ako autorka odkrývala životný osud Hany, bolo jej správanie, myslenie, konanie odrazu úplne pochopiteľné. Všetko do seba začalo zapadať. Osud troch generácií valaškomeziříčskych Židov nenechá nikoho chladným. Ak môžete, určite si to prečítajte. „Ak existuje niečo, čo preveruje ozajstnosť ľudského života, potom je to utrpenie. A ak existuje niečo, čo život znehodnocuje, potom je to utrpenie, ktoré človek spôsobuje iným. Lenže čo keď je napriek tomu nevinný? Čo keď je to všetko iba zhoda okolností a človek je iba bezmocným nástrojom osudu?“

Katarína Chrenková, foto: archív respondentov

Koniec Vianoc, a čo ďalej?

Prechádzajúc prvý februárový deň po námestí v Partizánskom som si všimol, ako pracovníci technických služieb odstraňovali vianočnú výzdobu. Odpájali od elektriny a rozoberali svetelnú bránu, odvážali betlehem, zvončiku, ohňivé gule, rodinku sobov, snehuliaka a ďalšie ozdoby, ktoré nám od začiatku minulorocného decembra spríjemňovali pobyt v centre mesta. Námestie bude odteraz všeobecne, menej vysvetlené, nepotešia nás už ani pravidelne znejúce jemné melodie. Normálne by po Vianociach nasledovalo obdobie koncertov, plesov a karnevalov, no a tieto fašiangové veselice by ukončila Popolcová streda s pochovávaním basy. Tento rok sa zrejme nič také koná nebude. Miniatúrny, no zato rýchlo sa množiaci a zdravie ohrozený mikroorganizmus prekazil všetky kultúrne a spoločenské akcie vrátane bálov a predvelkonočných zábav. Z kultúrnych domov a verejných priestorov sa slávnosti presunuli do online priestoru. Nie je to však ono. Človek je zvyknutý osobne sa stretnúť s priateľmi a znázymi, posedieť si pri voňavej káve alebo pohári vína, zúčastniť sa živého koncertu či divadelného predstavenia. S nostalgiou spomínam na minulorocnú Času vína spojenú s koncertom zo skupenia Trio Impression, na komédiu s názvom Horúca sprcha v podaní bratislavských hercov, na pochovávanie basy s Jánosikom senior, nezabudnúť na marcový koncert ku Dňu žien, ani na ďalšie vystúpenia miestnych i mimorekresných umelcov. Nuž, treba ešte nejaký čas vydržať a zábave sa oddávať pred televíznymi obrazovkami alebo na internete. Verím však, že o pár mesiacov sa kultúrny a spoločenský život znova rozbehne a aj keď na covid zrejme úplne nezabudneme, nebude treba kvôli nemu rušiť jedno podujatie za druhým.

Patrik D.

Našlo sa v archíve...

Informácia mužstva o rejsu do jeho počítaciej. Nariadujem zlepšiť taborovú kuchyňu a pripraviť stáť dôležitých obroch bunkrov. Príslušníci strávili noci hľadajúci bunkre.

Písal sa začiatok februára 1945 a partizánsky prapor kapitána Trojana operoval v lesoch v okolí Koláčna, Veľkých Uheriec a Baťovian. V tomto čase táborili partizáni v priestore osady Hlboké, ktorá sa nachádza v lesoch neďaleko Brodzian a Koláčna. Partizánsky tábor súčasne čeliť viacerým útokom nemeckých jednotiek a prepásovým akciami zo strany príslušníkov Hlinkovej gardy a Nemcov. I v tomto neľahkom čase záležalo veliteľstvu praporu na kvalite a množstvo podávanej stravy, ktorá sa pripravovala v táborovej kuchyni. Jeden z partizánov do partizánskeho denníka príhodne zapísal: „Nariadujem zlepšiť taborovú kuchyňu...“

Foto: archív OZ PHKaOP

Na web TSK kliklo 750-tisíc ľudí

Návštěvnosť internetovej stránky Trenčianskeho samosprávneho kraja za rok 2020 presiahla hranicu 750-tisíc ľudí, čo je o 190-tisíc návštěv viac ako v roku 2019. Mobilnému prezeraniu webovej stránky župy dalo vďaka responzívemu dizajnu prednosť takmer 66 % návštěvníkov. Najčastejšie klikali na web ľudia v kategórii od 25 do 34 rokov, z hľadiska pohlavia boli frekventovanějšími návštěvníkami ženy. Na stránce využívali ľudia najviac možnosť vyhľadávania, zo sekcií dominovalo zdravotníctvo, pod ktorým hľadali informácie o ambulantných zdravotníckych zariadeniach či rozpisu služieb ambulantnej pohotovosti. Kvalitu webu Trenčianskej župy potvrdil aj nedávny zisk 2. miesta v kategórii Najlepšia stránka samosprávneho kraja súťaže Zlatý erb.

TSK (210048)

Tempo - regionálny týždenník | Vydaný VYDAVATEĽSTVO TEMPO, s.r.o., Február 2020, ul. 152, 958 01 Partizánske, IČO: 36299863 | člen Asociácie vydavateľov regionálnej tlače na Slovensku | Redakcia a administrácia: Redakcia TEMPO, Február 2020, ul. 152, 958 01 Partizánske | Konateľky spoločnosti: Ing. Dáša Jakubíková, PhDr. Martina Števíčková, šéfredaktorka: Mgr. Alexandra Čaprnková, redaktori: Mgr. Katarína Jankejová, športový redaktor: Mária Petrik (mob.: 0905 474 961) | Grafická úprava: Bc. Petra Mášková | Tel.: 038/749 42 61, 038/749 78 11 | e-mail: tempo@novinytempo.sk | www.novinytempo.sk | **Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspievkov.** Názory a vyjadrenia autorov prispievatelských článkov sa nemusia zhodovať s názormi redakcie. **Za obsah inzerúc nezodpovedáme. Za zasláne príspievky dakujeme a neobjednané nehonorujeme. Akékolvek šírenie, rozmnžovanie textu, fotografií, grafov, vrátane údajov v elektronickej podobe je možné len s písomnou súhlasom vydavateľa. I Uzávierka inzerécie je vo štvrtok. I Obchodný partner siete Media BOX I Tlač: Petit Press, a.s., Bratislava | Registračné číslo EV 674/08I ISSN 1338-9157 | Copyright VYDAVATEĽSTVO Tempo, s.r.o. | Autorské práva sú vyhradené a vykonáva ich vydavatel.**

Veľké Bielice žili divadlom

Mestská časť Veľké Bielice bola v minulosti známa okrem iného aj vysokou úrovňou ochotníckeho divadla, významným fenoménom duchovného života obce. Dobrovoľná práca divadelných ochotníkov bola až do 70. rokov minulého storočia neobyčajne cenným majetkom v podobe obetavosti, nadšenia a elánu pre veci spoločné i spoločensky prospěšné.

Hybnou silou divadelníctva bola hlavne rodina Pridavkovcov – Janko, Jozef, Ferdinand, Kološman, Paulína, Gizela, nezabudnutelným však boli aj Štefan Grguľa, Ilonka Ďurechová, Gejza Igaz, Viktor a Šimun Benuška, Mária Ďurechová, Eudovít Michalec a veľa, veľa ďalších. Divadelné hry nacvičovali hlavne duchovný otec mládeže vo Veľkých Bielicích, knaz Štefan Chmela, učiteľky Kákošová, Bezáková, ale aj farár Kološ, náčelník stanice Rendko. O kvalitatívny rast prejavu bielických divadelníkov najmä od 30. rokov 20. storočia sa pričinili Štefan Urbanec, správca školy, jeho manželka Jolana, ale aj správca školy Janík. Po druhej svetovej vojne režíroval bielických divadelníkov húževnatý, cielavedomý a obetavý železničný úradník Jozef Baštnák, ku ktorému sa neskôr pridali Aladár Šinský a MVDr. Josef Chaloupek. Novú generáciu hercov tvorili Gusto Mešina, Štefánia Beňušková, Anna Valcharová, Anton Turček, Štefan Baštnák, Oľfia Ďurechová, Amália Turčeková, Gabriel Galbo, Anton

Okkel, Lojzo Ševčík, Paňo Reisel, Gusto Minárik a mnohí ďalší. V Bielicích totiž takmer nebolo rodiny, v ktorej aspoň jeden člen by sa nevenoval ochotníctvu, divadelníctvu. Všetko však netrvalo, ešte v roku 1971 sa bielickí mladí ochotníci

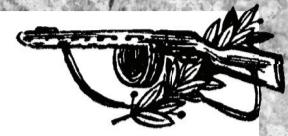
prichystali spestriť a kultúrne zvýrazniť slávnosť 700. výročia prvej listinnej zmienky o Bielicích. V režii J. Baštnáka pripravili úspešnú inšcenáciu Tajovského veselohry z ľudového života Ženský zákon, a tak sa pričinili o dôstojný a kultúrny

rámec tejto významnej udalosti v živote Veľkých Bielic. Ale to už bol záver obetavého vypäťia záujmu o takýto druh umeleckej činnosti. Vznikali iné záujmy mládeže, práca v ochotníckom divadle sa už zdala veľmi náročnou časovo i zvyšovanými umeleckými požiadavkami a neprinášala toľko radost a rozptýlenia. Hlavne televízia odvádzala od vlastnej príčinlivosti v rozvíjaní umeleckých vloh, väčšmi príťahovali mladých vírivá hudba a hurbaj diskoték.

Pozoruhodnosťou z histórie veľkobielického divadelníctva je skutočnosť, že „starí harcovníci“ dokázali primärt mládež k činnosti. Dokazom toho je, že napríklad v 30. rokoch 20. storočia bielická mládež každoročne vystúpila na javisku s troma – štyrmi hodnotnými predstaveniami. V dennejku Slovák z 11. septembra 1932, č. 207, str. 5 sa písalo: „Veľkobielický spolok mládeže zahral dňa 8.9. drámu F. Urbánka „Kliatba“ a podarilo sa im vytvoriť veselohru „Dobrá bolest – čo dás pojest“ od J. A. Fredra. Predstavenie sa nad očakávanie dobre vydarilo. Niektoré scény boli tak podaré, že obstoja i pred najprísnejšou kritikou. Predstavenie poctil svoju návštěvou i J. E. biskup dr. Karol Kmetko, ktorý sa vo Veľkých Bielicích zdržoval z príležitosti udeľovania svätosti birmovania. Svojím časťom vystupovaním, akadémiami a prednáškami Mladenecký spolok vo Veľkých Bielicích je dôležitým kultúrnym a spoločenským činiteľom. Vďaka úsiliu miestneho kaplana dp. Štefana Chmela a učiteľskeho zboru spolok prekvítá a hľadá v ústrety peknú budúcnosť.“

Peter Múčka, foto: archív P. M.

Pocta skrytá v pamätníkoch

Chodíme okolo nich každý deň, ale vieme o nich len málo. V našom seriáli vám prinášame príbehy pamätníkov v okresoch Partizánske a Bánovce nad Bebravou, ktoré môžeme každodenne vidieť, ale aj tých, na ktoré sa už zabudlo alebo sa zláhli so zemou.

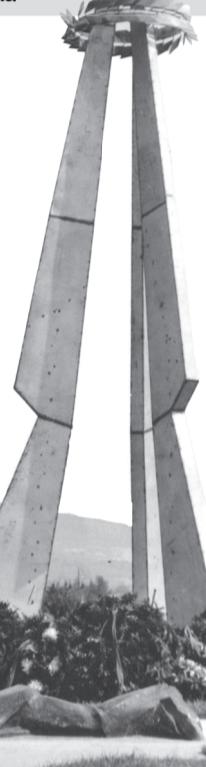
Slávnosť pri príležitosti odhalenia pamätníka

Pomník vyzbrojovania partizánov

Neďaleko od tohto pamätníka (v blízkosti železničného mosta v Šimonovanoch) bolo v prvých dňoch Slovenského národného povstania v roku 1944 vyzbrojených viac ako 2 000 povstalcov, ktorí následne bojovali proti nemeckým jednotkám. Na tomto mieste však neboli žiadny objekt, ktorý by pripomínal ich hrdinské činy. Práve preto sa Zväz slovenských partizánov v roku 1964 rozhodol začať s prípravami pre výstavbu pamätníka, ktorý by občanom pripomínal uvedené udalosti. Základný kameň bol na tomto mieste uložený v roku 1964 pri príležitosti 20. výročia vyhlásenia SNP.

Výstavba pamätníka sa začala až v roku 1969, kedy sa organizácia podarilo získať potrebné finančné prostriedky. Tie pochádzali hlavne z darov národných podnikov, Jednotných roľníckych družstiev, pracovných brigád a podobne. Pamätník nie je národnou kultúrnou pamiatkou, zato celý priestor vyzbrojovania partizánov áno. (ms)

Foto: archív OZ PHKaOP

Pomník v deň odhalenia

Zaujímavá fotografia mladých ľudí a zaujímavý je aj osud viacerých z nich v dospelosti. O nich však niekedy nabudúce... Na fotke mladí bielickí divadelníci z hry Charleyho teta (veselohra v troch dejstvách, ktorú napísal Brandon Thomas) z roku 1930, vpredu zľava: Pastoreková, Gusto Horváth, Terézia Bezáková, Jozef Beňuška, Lívia Humburská, Fedinand Beňuška, v strednom rade: Vlado Uhlář, Altorfferová, B. Olachová, Margaréta Humburská, Pastorek, vzadu: Ladislav Beňuška, Pavol Beňuška a Hugo Humburský

Spomienka

Dňa 2. februára 2021 sme si priopomnuli desiate výročie, čo nás navždy opustila mamička, babička a prababka

Irena VALÁŠKOVÁ z Partizánskeho.

S láskou a úctou spomínajú dcéra, nevesty a ostatná rodina.

Mami, veľmi nám chýbaš. (210060)

Spomienka

Prešiel si veľa cest
a vždy si sa vrátil späť,
až na tej poslednej si stopu stratil
a už si sa nám nevrátil.

Dňa 12. februára 2021 uplynlie 14 rokov, keď počas služobnej cesty v Poľsku vo veku nedožitých 33 rokov pri nehode zahynul

Marián BADINSKÝ.

S bolestou v srdci stále spomínajú rodičia, sestra Aja, synovec Dávid a priatelia.

Spomeňte si aj vy, ktorí ste ho poznali a mali rádi. (210062)

Spomienka

V spomienkach Vás stále máme a s láskou na Vás spomíname.

Dňa 7. februára 2021 uplynuli 3 smutné roky od smrti nášho draheho otca, starého a prastarého otca

Alberta MELUŠA z Partizánskeho,

dňa 21. marca 2021 uplynie 12 rokov, čo nás opustila naša mamička, stará a prastará mama

Jozefina MELUŠOVÁ, rod. Fáberová z Partizánskeho.

S láskou na nich spomínajú dcéry s rodinami a ostatná rodina. (210061)

Spomienka

Ťažko je bez Teba,
smutno je nám všetkym,
už nie je nič také,
aké bolo predtým...

Dňa 9. februára 2021 si priopomnime nedožitých 85. narodeniny nášho manžela, otca a starého otca

Ing. Július KOŠIKA z Chynorian.

Chýba nám stále rovnako... (210066)

Spomienka

Dňa 12. januára 2021 sme si priopomnuli 39. výročie úmrtia nášho drahého otca, starého a prastarého otca

Jozefa KOVÁČIKA z Kolačna.

S láskou a úctou spomínajú deti s rodinami.

Ďakujeme všetkým, ktorí na neho nezabudli. (210065)

Spomienka

Dňa 31. januára 2021 sme si priopomnuli 3. výročie úmrtia brata

Ivana HLAVÁČA z Malých Krštenian.

S láskou a úctou spomínajú sestra Gabriela s rodinou.

Ďakujeme všetkým, ktorí na neho nezabudli. (210064)

Spomienka

S hlbokým zármutkom sme si dňa 6. februára 2021 priopomnuli 4. výročie úmrtia našej milovanej mamy a babky

Vlasty OLACHOVEJ, rod. Valachovej z Partizánskeho.

Kto ste ju poznali, venujte jej spolu s nami tichú spomienku.

S láskou spomínajú syn a dcéra s rodinami. (210063)

Spomienka

Dňa 9. februára 2021 si so zármutkom v srdci priopomíname ôsme výročie úmrtia manžela, otca a dedka

Štefana GRMANA z Partizánskeho.

Za tichú spomienku dakujeme všetkým, ktorí na neho nezabudli.

Smútiaca rodina (210039)

Pohrebníctvo DVONČ

Partizánske
Trenčín Nováky (210045)

non stop 0908 775 262 0917 454 205
0917 291 541 038 749 0083
0915 744 767

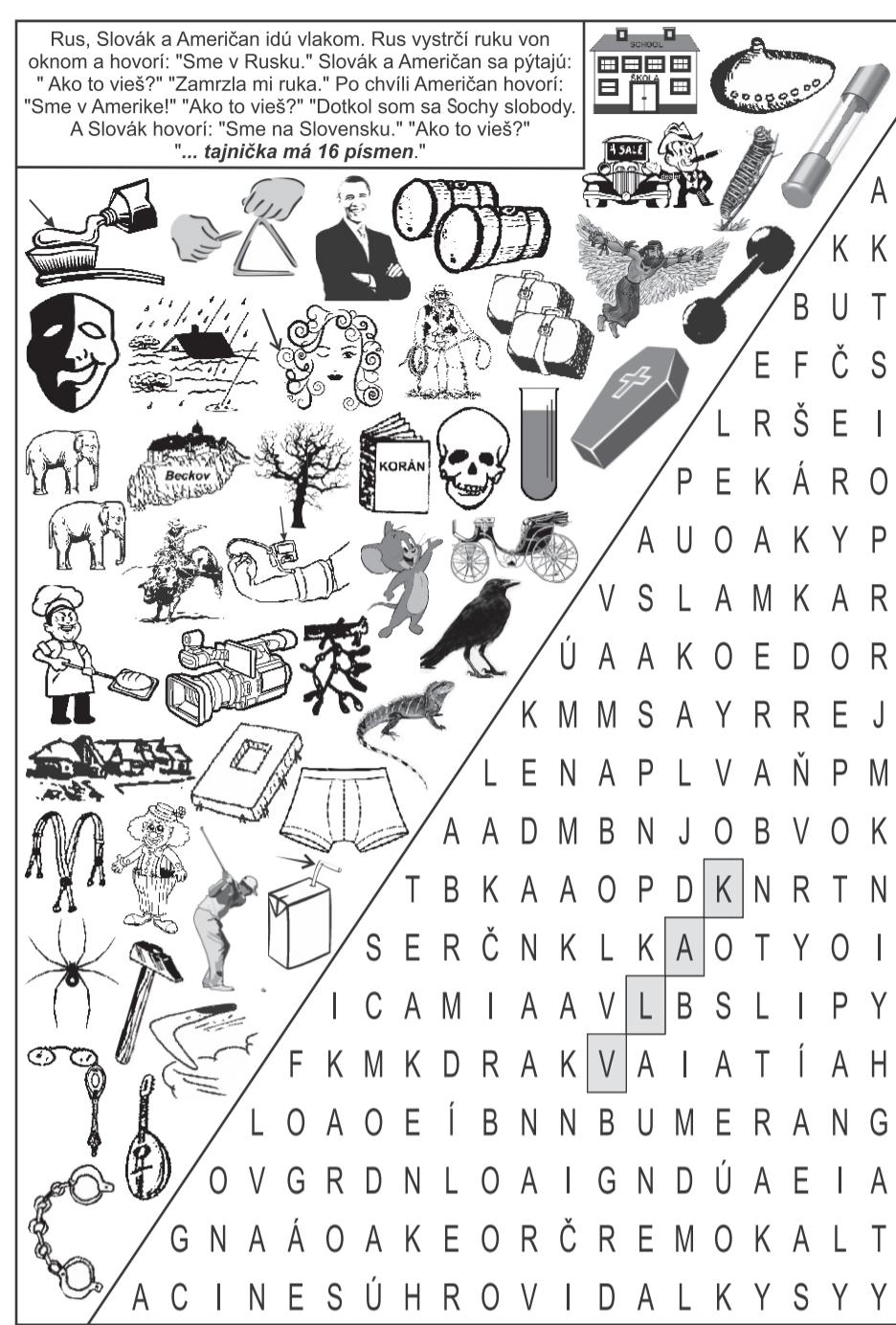
pohrebisko.pe@gmail.com
www.pohrebnictvodvonce.sk

NEHNUTELNOSTI

Predám 3-izbový veľkometrážny byt na Luhoch na 7. poschodi z 12. Cena dohodou. Info: 0915 228 570. (210067)

SLUŽBY

Hľadám murársku čatu pre vykonanie stavebných prác. Kontakt: Alžbeta Škvarenimová, Veľká okružná 1096/51, Partizánske.

Zazvoní telefón, chlapík ho zdvihne a počuje:

- Haló, je tam číslo 444 444?

- Áno!

- Prosím Vás, mohli by ste mi zavolať lekára, zasekol (TAJNIČKA)

	nenáročná obilnina	2. časť tajničky	pero na ozdobné písmo	časti chotárov (hist.)	mastná zemina	Pomôcky: CAIA, ORAS, RALE	ŠPZ Poltár	ústna pomoc	ťažký kov	1. časť tajničky	sídlo na Filípínach
okúzli						druh obilinový					
s uspokojením prijímal						rieka v Iráne					
somár					biblické mesto						
chem. zn. selénu			najvyššia karta		zvratné zámeno		vták (lat.)				
			druh alkoholu				zn. kvality múky				
lekárska komora				český súhlas			cicavec z pralesa				
chorobná zúrivosť				užšia doska			Samuel (dom.)				planétka
organická zlúčenina				orgán čuchu			MPZ Číny				
				mäkká stupnica			rieka v Kanade				
utrácame						Tal. tláč. agentúra					
						podmien. spojka					
očividne					taliansky husliar						
pozeral (náreč.)					lodný hák						

PREDÁME
ochranné respirátory FFP2,
chirurgické rúška

NALAD SI SVOJE REGIONÁLNE RÁDIO
RADIO WOW ON THE AIR
www.RADIOWOW.sk
106,7 FM PARTIZÁNSKE

Chynorany, Továrenska 9
0907 756 015, 0907 432 335

Útočník HK Iskra Partizánske Libor Káčer: „Hokej ma baví stále rovnako“

Tridsaťpäťročný útočník **Libor Káčer** (na foto) je posledné štyri roky najväčšou ikonou mužského hokeja v Partizánskom. Kanonier na počiatku naštartoval svoju hokejovú kariéru v rodnych Topoľčanoch. Už v mládežníckych tímov patril medzi lídrov a v nastolenom trende pokračoval aj v mužskom áku Žochárov, kde nosil čécko na hrudi. Zahral si aj extraligu mužov v Nitre a Slovensko reprezentoval na troch zimných univerzitách. Dres družstva mužov HK Iskra Partizánske obliekal po prvý raz 19. novembra 2005, kedy jeho nový tím podlahol na domácom ľade Novým Zámkom po päťgólovom obrate súpera výsledkom 3:7. Kanonier s ekrazitom v rukách je postrachom súperových brankárov, čo potvrdzujú aj jeho štatistiky. V extralige juniorov zaznamenal v 91 zápasoch 58 bodov za 26 gólov a 32 asistencii. V I. hokejovej lige mužov odohral 423 zápasov, v ktorých dosiahol 373 bodov za 158 gólov a 215 asistencii. V II. hokejovej lige mužov si v 103 zápasoch pripísal na kontu 194 bodov za 105 gólov a 89 asistencii. Medzi jeho top sezóny v I. lige mužov patrí ročník 2013/2014, kedy bol s 54 bodmi siedmym najproduktívnejším hrácom súťaže a s 28 gólmami piatym najlepším strelncom. V sezóne 2016/2017 kraloval štatistikám II. ligy, v ktorej sa stal so 63 bodmi najproduktívnejším hrácom a s 37 zásluhami aj najlepším kanonierom.

? Ako ste sa dostali k hokeju a prečo ste si vybrali práve najrýchlejší kolektívny šport na svete?
„Hokej som začal hrať až ako desaťročný vďaka náboru, ktorí robili po školách tréneri Jiri Kokrm a Miroslav Stovička. Priblížili sme sa vtedy skoro všetci chalani z triedy, ale, samozrejme, na zimný štadión sme prišli len niekoľkí. Moji hokejoví bratia, za ktorých považujem súrodencov Ondruškovcov, Jozefa, Peťa a Michala, hokej už hrali. Moje rozhodovanie, či si vybrať hokej, alebo si zvolať iný šport, bolo o to jednoduchšie. Bohužiaľ, Michal je už viac ako štrnásť rokov v hokejovom nebi...“

? Odjakživa ste chceli strieľať góly?
„O tom, že som útočník, rozhodol viac-menej tréner. Nikdy som nemienil byť brankárom, lebo som nechcel na seba takmer po celý život nechať strieľať puky. (úsmev)“

? Ktoré iné športy preferujete alebo ste preferovali aktívne?
„Žiadne, pre miňa existoval len hokej. Rekreácie si v lete zahrám futbal, tenis a rád aj bicyklujem.“

? Ak by ste si nevybrali hokej, ktorému ďalšiu športu by ste sa dokázali venovať vrcholovo?
„Nad tým som nikdy nepremýšľal, hokej bol u mňa vždy športom číslo jeden. Keď sa však nad tým zamyslím, keby som nehral hokej, možno by som bicykloval. Bavi ma sadnúť na horský bicykel a ísť sa previesť po polných cestách a lesných chodníkoch.“

? Hokejový klub v Topoľčanoch vypovedoval množstvo hokejistov, ktorí hrali nielen v extralige, ale poniektoľ obliekli aj reprezentáciu dres a zaradili sa i medzi hviezdy zámořskej NHL. Navyše, Miro Šatan, Lubo Višňovský a Rado Hecl sa stali hokejovými majstrami sveta... A Lubo Hurtaj vicemajstrom sveta. Boli aj pre vás vzormi?

„Mojim vzorom je môj otec, bez jeho podpory by som nemal takú kariéru, akú som dosiahol. Tým hokejovým vzorom je, povedme, že Miro Šatan. Ale ako každý malý začínajúci hokejista som sledoval hlavné hráčov v NHL, ako sú napríklad Sergej Fiodorov, Mike Modano či John LeClair... Moja zbierka hokejových kartičiek je toho jasného dôkazom. (úsmev).“

? V súťažnej sezóne 2011/2012 ste dostali príležitosť v extraligovom klube HK Nitra. Ako sa zrodil váš príchod pod Zobor?
„Bolo to ako blesk z čistého neba. Po Vianociach, ak si dobre pamätáme, bolo dvadsiateho šiesteho decembra, mi zavolal manažér Topoľčian. Povedal mi len, že sa mám na druhý deň hlašiť na tréningu v Nitre, kam odchádzam na hostovanie do konca sezóny. Dal mi číslo na kontaktinu osobu a nás rozhovor sa skončil. Stačil som len odpovedať oukej.“

? V stredu 28. decembra 2011 ste vo veku 27 rokov absolvovali svoj debut v extralige. Nastúpili ste v pozícii centra tretieho nitrianskeho útoku na krídloch s Martinom Bačom a Edmundom Piačkom. Nitra sice na domácom ľade podľahla Popradu výsledkom 2:4, no vy ste strelili svoj premiérový góľ. Na začiatku 13. minúty ste zvyšovali na 2:0. Pamäťate si na svoj prvý zápas, nemali ste trémú? A čo gól, pamäťate si aj na svoj extraligový zápas?
„Pred zápasom neboli na trému priestor, nemali som čo stratiť, práve naopak, len získať. A neboli som už ani mladé ucho, patril som medzi tých starších hráčov, navyše, mal som už čo-to odo-

braté v prvej lige seniorov. Dobre si pamätam aj na môj prvý góľ v mužskej extralige. Dostal som prihávkú z pravej strany a puk som z prvej doklepol do takmer odkrytej bránky, brankár nemal šancu. Bol to super pocit, prvý zápas, prvý góľ v extralige, na debutu to nebolo vonkoncom zlé. Puk za zápasu som si vzal na pamiatku a viem, že som ho dľho nosil v hokejovom vaku. Už ho tam však nemám a priznám sa, že ani neviem, kam som ho odložil...“

? V najvyššej slovenskej hokejovej súťaži ste odohrali za Nitru dvadsať stretnutí, no góľ sa vám už nepodarilo streliť. Vaše účinkovanie v extralige ste ukončili s bilanciou jedného gólu a dvoch asistencií. Bolo ľahké sa presadiť v extralige?

„Ďalšie góly som nepridal, pretože môj icetume sa znižoval zo zápasu na zápas. Postupne som bol odsúvaný do poslednej pätky, alebo som sa do zostavy ani nezmestil. V takom prípade toho moc neukázete, a keď sedíte na striedačke, neurobíte ani žiadne body.“

? Bol to pre vás veľký skok z I. ligy do extraligy?

„Samozrejme, rozdiel v úrovni zápasov medzi prvou ligu a extraligou bol citelný, ale čo sa týka tréningov, mal som pocit, že viac sme trénovali v Topoľčanoch. Tréning v Nitre trval približne štyridsať päť – päťdesať minut, jedno cvičenie za druhým a bolo hotovo. Tu chcel, mohol zostať na ľade a ešte trénovať individuálne. So zvyknutím si na režim v extraligovom tíme mi velmi pomohol Miro Šurák, ktorý patril medzi piliere nitranskej obrany. Často mi aj poradil alebo ma prichýlil u neho na byte, aby som nemusel cestovať domov medzi tréningami a zápasmi.“

? Po tom, čo ste ukončili svoje pôsobenie v Nitre, ste už nemali ponuky z extraligových klubov?

„Po mojej premiérovej sezóne v extralige som už nedostal žiadne iné ponuky, asi som nebol pre nikoho zaujímavý. (úsmev) Vrátil som sa do Topoľčian a nerobil som z toho žiadnu tragédiju.“

? Boli ste kapitánom prvoligového družstva mužov Topoľčian, čo je veľká pocta. Ako si spomíname na toto obdobie?

„Kapitánom som sa stal už ako dvadsaťedenročný a túto funkciu som zastával niekoľko sezón, vlastne až pokým som v Topoľčanoch neskončil. V topoľčianskom dresu som zažil asi všetko, úspechy aj pády, ako i baráz v extralige či baráz o udržanie sa v prvej lige.“

? Vďaka hokeju ste aj cestovali po svete, kedže ste Slovensko trikrát v rade reprezentovali na zimnej univerzíade. Najskôr v roku 2007 v talianskom Turíne, o dva roky neskôr v čínskom Harbinе a následne v roku 2011 v tureckom Erzurum. Aké spomínky ste si uchovali na takzvané olympiády študentov vysokých škôl?

„Na každú univerziádu mám krásne spomienky. Zakaždým sa robil výber hráčov, z ktorých poverený tréner zostavil mužstvo. V Turíne som patril medzi najmladších hráčov a plnil som úlohu akéhosi univerzálneho, čo znamená, že podľa toho, ako tréner potreboval, som hral v útoku alebo v obrane. Na turnaji som strelil jeden góľ a skončil sme na piatom mieste. Najväčší úspech sme zaznamenali v Číne, kde sme získali bronzové medaily za víťazným Ruskom a druhou Kanadou. V Turecku, kde som bol kapitánom družstva, sme skončili opäť na piatom mieste. Boli to veľmi dobré organizované a kvalitné turnaje. Okrem spomínaných Rusov a Kanadov na nich štartovali napríklad aj tímy USA, Kazachstanu alebo Bieloruska.“

? Po prvý raz ste obliekli dres družstva mužov Iskry v súťažnej sezóne 2005/2006, keď ste mali 20 rokov. Ako prišlo k väšmu spojeniu s Partizánskym?

„V Topoľčanoch bolo vtedy zvykom posielat hráčov do Partizánskeho hrať v sobotu za trest. Už si nepamätam, za čo som si to ja vyslúžil, ale pravdepodobne, nič lepšie sa mi ani nemohlo stať. V tom čase hrať winter classic pod holým nebom bola nádhera. Za bránkami žiadne plexisklá, ale natiahnuté ochranné siete, diváci tesne za mantinelom pri ľade, a keď bolo treba, boli aj na ľade (úsmev), bengálske ohne, tak toto už nikto nikdy nezažije. Boli to jednoducho paráda a ja som sa vždy pýtal, či môžem ist' hrať do Baťovky. (úsmev)“

? Aké prostredie ste našli v HK Iskra Partizánske?

„To najlepšie! V čase môjho príchodu už viaceri chalani z Topoľčian hrali za Partizánske a aj domáci ma poznali. A ktorí nie, tí ma spoznali. Takže Iskra nebola pre mňa žiadne cudzie prostredie, ale skôr druhý hokejový domov, v ktorom je partia neustále na jednotku. Na klub nemôžem povedať krivé slovo,

v rámci svojich možností nám vytvára kvalitné tréningové i zápasové podmienky. Ak by tomu tak nebolo, už dávno nie som v Partizánskom.“

? Patríte medzi najväčšie ikony kádra Iskry a medzi najväčšie osobnosti celej II. ligy, v ktorej pôsobí aj množstvo bývalých extraligistov. Ako vnímate túto súťaž?

„Kvalita druhej ligy ide každým rokom hore. Je to najmä vďaka príchodu prvoligovistov, ktorí si našli prácu podobne ako ja a nevedeli ju skľubiť s hokejom, alebo im to nebolo umožnené. Potom sú tu kluby, ktoré majú peniaze, zaplatia hocikoho, len aby vyhrali ligu. Následne vyhlasujú, že chcú postúpiť a myslia si, že niečo dokážu. A po sezóne je všetko inak...“

? Počas vašej kariéry ste povážšine patrili k najproduktívnejším hrácom v družstvach, v ktorých ste pôsobili. S tým súvisí aj tlak, ktorý je na lídrov družstiev často vyvíjaný, keďže sa od nich, takmer so samozrejmostou očakávajú góly a prihávkuy na ne. Ako ste sa vy dokázali s takým tlakom vyrovnáť?

„Tlak som asi naposledy pocítil, keď som ako junior nastúpil na prvý zápas za áčko mužov Topoľčian v prvej pätky v Detve. Každému sa snaží strážiť lídra súpera, keď oňom vie, že je produktívny. Na mňa to asi prilis neplatilo, keďže som tých gólov nastrielal celkom slušné množstvo. (úsmev) A keď sa na mňa aj zavesili hráči súpera a sústredili sa na mňa, vznikol priestor pre mojich spoluhráčov, ktorí mohli skórovat.“

? Na ľade povážšine pôsobíte pokojne a koncentrovane na hru a svoj výkon. Málokedy sú situácie, keď sa necháte vytociti, či už verdictmi rozhodcov alebo zákernou hrou súperov. Čo vás vie najviac vytociti?

„Súhlasím, ja som veľmi pokojný hráč. (smiech) Najviac ma vie vytociti rozhodca, keď si neprizná chybne rozhodnutie. Postupne sa ním prestanem hádať, hodím len rukou a poviem si, že to nevstojí za to. Zdravie mám len jedno, kričat môžem naň ho aj hodinu a svoj verdict i tak nezmení!“

? Diváci v Partizánskom často oslavujú vaše góly a skandujú vaše meno. Vy so spoluhráčmi zas po zápase počas tradičných ďakovávacek dákujete divákom za priesah. Ako vnímate prepojenie vás, hráčov a divákov v HK Iskra? Zažíali ste niečo podobné aj v Topoľčanoch?

„Je krásne zaspievať si po zápase s celým štadiónom. „V Partizánskom to tak chodí!...“ potom si tlapnúť s fanúšikmi a najmä s deťmi, ktoré netreplivo čakajú popri mantineli... Niečo podobné som zažil aj v Topoľčanoch, kde sme mali svoj pokrik, robili sme vláčik...“

? Tri razy v rade ste boli nominovaný do zápasu hviezd II. hokejovej ligy mužov. Ako vnímate takéto exhibičné stretnutia? „Sú výborným spestrením sezóny, ktoré donedávna v druhej lige nebolo. Podla mňa je to veľmi dobrý nápad zorganizovať stretnutia, v ktorých hrajú najlepší hráči z celej ligy. Navyše, sú aj divácky atraktívne, pretože ich súčasťou sú aj rôzne súťaže, v ktorých si hráči zmerajú svoje schopnosti.“

? Patríte medzi hokejistov s najtvrdšou streľou, čo ste dokázali práve na exhibičnom zápase hviezd II. ligy v roku 2017 počas súťaži zručnosti, keď ste puk z väsnej hokejkou vysláli s rýchlosťou 155 km/h. Stali ste sa hráčom II. ligy s najtvrdšou streľou. Vtedy ste pre nás týždenkom povedali, že viete vypaľiť aj tvrdšie... Brankári sa nestážujú, že puky pálené vami cítia?

„Chceli byť brankámi, tak to musia vydržať. Aj keby sa stážovali, nepomôže im to, ďalšie strely budú ešte tvrdšie. (úsmev) Je mi však ľutovo našich brankárov, ktorých na tréningu sem-tam potriaťaj až do nechránených častí tela. Trochu zamrčia a chytiajú ďalej. Musím si to však niekde natrénovať a oni budú aspoň odolnejši.“

? Presne 3. novembra 2018 médiá oznámili hokejistov Iskry za hrdinov víkendu a dokonca obrat v ich podaní v stretnutí proti Senici za najväčší v historii slovenského hokeja. Veľkou miere sa to o postarali práve vy. V závere stretnutia ste dvomi golmi otvili stav 4:5 na 6:5... A to ste po prvej tretine prehrávali 0:5! Najskôr ste v čase 59:56 vyrovali sekundu pred koncom, kedy ste strelili víťazstvo na stranu Iskry, keď ste si po vhadzovaní v stredu kruhu obhodili superhroho hráča a delovkou spozdro modrej čiary ste napálili puk k ľavej zádke bránky Senice. Vaša radosť po zápase, keď ste spontane odhodili hokejku a rukavice, vyzvala zimomravky po tele. Možno to považovať za najkrajší okamih vo vašej hokejovej kariére?

„Bol to doslova hokejový záraz a áno, považujem ho za najkrajší okamih v mojej kariére, ktorý sa už asi nikdy nezopakuje. Vždy, keď si ten záver stretnutia prehrávam, mám zimomravky. Celý zápas som si neustále hovoril, že toto dnes neprehráme, ani keby čo bolo. A splnilo sa to. (úsmev)“

? Keď sa obzrieť za vašou doterajšou hokejovou kariérou, ako by znelo jej bilancovanie?

„Tažká otázka, na ktorú, priznám sa, neviem odpovedať. Hokej mi dal veľmi veľa a veľa mi aj zobrať... Nechcem byť však konkrétny.“

? Tréner Marek Adamik a vás povedal toto: „Pamätám si, keď prišiel k Topoľčian po prvý raz hrať zápas za nás, údajne za trest... Hrali sme v Ružomberku a po zápase mi povedal, že hral za Iskru s radosťou, a nie za trest... Odvtedy je medzi nami oveľa nadšťardnejšia komunikácia, než komunikácia tréner – hráč. Vždy som mal pred ním rešpekt a v súčasnosti ho považujem za najväčšiu hviezdu Iskry. A on to neustále dokazuje, či na ľade, ale aj mimo ľadu. Neustále vyžaduje od spoluhráčov minimálne tolko, kolko do toho dáva on. Aj ke

Vavro si to nasmeroval do španielskej La Ligy!

Slovenský futbalový reprezentant **Denis Vavro** (na foto) odšiel z talianskeho klubu Lazio Rím, ktorého je od leta 2019 kmeňovým hráčom. Z Apeninského polostrova si to nasmeroval pod Pyreneje. Svoju kariéru sa pokúsi reštartovať v španielskej La Lige, kde bude obliekať dres klubu SD Huesca, ktorý je aktuálne posledný celkom súťaže. K „azulgranas“ ide odchovanec FK Tempo Partizánske na polročné hostovanie bez opcie, keďže sa ho Lazio nemienilo vziať. „Huesca mi dala príležitosť, za čo som klubu veľmi vďačný. Som rád, že to takto dopadlo. Teraz mám všetko vo svojich rukách. Myslím si, že úroveň španielskeho futbalu je podobná ako v talianskej lige,“ vyjadril sa rodák z Partizánskeho a pokračoval: „V Španielsku som ešte poriadne ani nebola, takže som zvedavý a, samozrejme, aj plný očakávania. V prvom rade sa tam chcem presadiť do zostavy, chcem konečne pravidelné hrať. Myslím si, že po jeden-dvoh týždňoch budem na sto percent pripravený. Chystám sa vydáť zo seba všetko pre dosiahnutie cieľa, ktorým je záchrana v La Lige.“

Kontrakt o päť minút dvanásť

Poľročné hostovanie Vavra v SD Huesca sa podarilo dotiahanúť do úspešného konca hodinu pred dvanásťou v noci v pondelok 1. februára, teda v posledný možný prestupový deň aktuálneho transferového okna. „Som rád, pretože Denis má pred sebou nové možnosti, novú krajinu, ligu a nový začiatok. Základom je, že je zdravý a teraz je už len na ňom, ako sa chyti šance,“ povedal Vavrov agent Martin Petrás zo spoločnosti IF Management, ktorý prezradil, že Huesca nebola jedinou možnosťou: „Boli tam aj dva kluby zo Serie A, no oba sa rozhodli napokon inak. Jeden nezobral vôleb nikoho a druhý stavil na skúseného stopéra. Okrem toho sa nám naskytla možnosť z Belgicka či Holandska, no tou cestou sme nechceli ísť. Tiež tam bola ponuka z anglického Blackburnu, no Rovers zamietlo Lazio. Ponuku od Huescy sme dostali v posledný januárový deň o polnoci. Na druhý deň sme to začali riešiť a dotiahli to o jedenástej večer.“

Trápenie v Lazu

Jesenná časť aktuálnej sezóny Denisovi Vavrovi v Lazu Rím absolútne nevyšla. U trénera Simoneho Inzaghi akoby úplne stratil dôveru. Naposledy absolvoval väčšíu porciu minút v Lazu v októbri minulého roku, kedy proti Sampdorii odohral tridsaťdva minút. Potom prišlo zranenie a vypadol zo zostavy rímskeho klubu. „Pre mňa je táto sezóna komplikovaná. Začala sa ľačko, dokázal som odohrať iba jeden zápas. Moja situácia v Lazu bola veľmi zlá, tréner ma v novembri predošlého roku vyradil z kádra a nahradil iným hráčom, z čoho som bol trochu

nervózny. Už vtedy sme začali s mojím agentom nahlas premýšľať nad zmenou klubu. S Martinom Petrásom sme sa rozprávali, že bude najlepšie, ak sa mi podarí zostať v jednej z top päťty európskych lig. Aj preto sme odmietli klub z Holandska, ktorý sa ozval tiež na poslednú chvíľu. Počkali sme si na Španielov a dobre sme sa rozhodli.“ V januári sa Vavro ešte objavil v Lazu dvakrát na lavičke v Talianskom pohári. V duelu s Parmou dokonca vybehol aj na ihrisko, hoci až v nadstavenej čase. „Tri dni pred súbojom s Parmou mi povedali, že budem hrať aspoň dvadsať-tridsať minút, aby ostatné kluby videli, že som pripravený. Tréner sa však zachoval tak, že ma poslal na ihrisko na sedemdesiat sekúnd... Už predtým mi však bolo jasne povedané, že so mnou v Lazu pre jarnú časť nepočítajú a môžem si hľadať klub.“

Prečo padol Janov

Na prelome rokov bol Denis Vavro blízko odchodu na hostovanie do talianskeho FC Janov, napokon však zo všetkého zíšlo a musel čakať na ďalší ponuku. V médiach sa objavila informácia, že dvadsaťtyročný slovenský obranca neprešiel zdravotnou prehliadkou. Problémom malo byť vraj zranenie slabín. „Písalo sa, že som mal trhlinku v slabinách, ale to nie je pravda, zdravotne som bol v poriadku. Išlo o to, že dva mesiace som individuálne trénoval, potom boli Vianoce a nebol som dostatočne pripravený, ako si to v Janove predstavovali. V poslednom období som odtrénoval všetko, prvé dva týždne po krachu odchodu do Janova som sa pripravoval dvojfázovo. Odohral som aj dva zápasy za Primaveru, jeden prípravný a druhý súťažný. Herne to bolo iné ako v prvom mužstve, ale cíl som sa fajn. Problemy so slabinami, ktoré som musel prekonávať posledných osem mesiacov, sú, pevne dúfam, za mnou. V predchádzajúcich týždňoch som už bol úplne v pohode a aj preto som teraz plný elánu,“ vysvetli Vavrov. Medializované údajné zranenie svojho zazmluvneného hráča vyrátil aj agent Martin Petrás: „Uplynulý pondelok prešiel Denis prehliadkou do Huescy a doktor uviedol, že je v skvelom stave. Veľmi ma to potešilo. Po tom, ako nám padol Janov, sa rozšírila správa, že Denis nie je zdravotne poriadku. Veľmi nám to skomplikovalo situáciu, preto sme museli každému vysvetľovať, že hráč je v poriadku. Čo napokon potvrdila aj posledná zdravotná prehliadka s Huescou. Teraz môže naplno zabojovať o svoju žancu.“

Šanca zabojovať o Euro

Horúcim adeptom v hre o služby desaťnásobného slovenského reprezentanta bol ešte holandský Willelm II. Tilburg, no Vavra si napokon poistila španielska Huesca. „Bienvenido, Denis! – Vitaj, Denis!“ privítal

klub z predmetia Zaragozy na svojej stránke 189 cm vysokého stredného obrancu Partizánskeho. Bývalý stopér MŠK Žilina a dánskej Kodane túži znova cítiť zápasovú atmosféru. „V Taliansku som vedel, že hoci celý týžden trénujem, cez víkend si môžem akurát ľahnúť doma na gauč a pozrieť si zápas Lazia v televízii. Bol som z toho frustrovaný. Teraz sa naskytla nová šanca, preto verím, že v Huesce budem mať opäť radosť z futbalu. Chcem znova hrať a užívať si futbal. Chcem sa ním baviť tak, ako som sa ním bavil v Kodani alebo na začiatku pôsobenia v Ríme,“ vyhlásil nový člen obrany SD Huesca, ktorý chce zabojať aj o šancu zúčastniť sa so slovenskou reprezentáciou tohtoročných majstrovstiev Európy: „Verím, že mi hostovanie v Huesce pomôže v príprave na Euro. Reprezentáčne mu trénerovi Tarkovičovi chcem ukázať, že mám na šampionát. Teraz si najmä želám, aby mi slúžilo zdravie. Chcem získať zápasovú prax, pomôcť novému klubu a aj sebe, aby som bol nachystaný na reprezentáciu. Na nič iné momentálne nemyslím.“ Pred návratom do slovenskej reprezentácie bude Denis Vavro čeliť v La Lige hviezdam nabíťím tímov ako Real Madrid, FC Barcelona, Atlético Madrid či Sevilla. „Bude to skvelá skúsenosť. Mám jednu už aj proti Ronaldovi, kdežto proti Juventusu som odohral tridsaťpäť minút. Každý takýto zápas ma ako ešte stále mladého hráča posúva vpred,“ uzavrel debatu Denis Vavrov, ktorého bude v SD Huesca viesť tréner Juan Jose Rojo Martin, vo futbalovom svete známy ako Pacheta.

mp, zdroj: šport.sk, futbalsfz.sk, sd.huesca.es

Tréner TJ Slovan Brodzany Roman Greguška: „S mužstvom som veľmi spokojný“

Futbalisti TJ Slovan Brodzany zimujú na prvej priečke VII. futbalovej ligy mužov – I. triedy Majstrovstiev okresu Partizánske. Aktuálny súťažný ročník bol v súčasnosti v polovici októbra kvôli pandémii koronavírusu prerušený. Zverenci trénera Romana Gregušku v desiatich odohratých zápasoch jesennej časti osemkrát zvíťazili, raz remizovali a raz prehrali, pričom dosiahli gólové skóre 35:13. Pred druhým OFK Klátova Nová Ves a tretou TJ Ostratice majú štvorobodový náskok. Aj v predošom súťažnom ročníku Brodzany viedli súťaž, dokonca bez prehry, no stihli odohrať len dvanásť stretnutí jesennej časti, aby sa celá uplynulá sezóna anulovala. Na otázky nám odpovedal tréner brodzianskeho Slovana Roman Greguška (na foto).

?

S akým cielom ste vstúpili do aktuálneho futbalového ročníka 2020/2021? A vobec, má podľa vás v dnešnej dobe význam určovať si nejaký cieľ?

„Ak mám hovoriť za seba, chceli sme sa znova pokúsiť hrať o postup, čo sa nám aj často podarilo. Bohužiaľ, naša snaha môže opäť vyjsť navinovoč...“

?

Situácia sa takmer navlas opakuje s touto predchádzajúcim ročníkom, ktorý bol napokon anulovaný. Vtedy ste však mali o dva odohraté zápasy viac a viedli ste ligu o šest bodov pred druhými Ostraticami. Opäť sa ale nehrá, neznechuje vám súčasnú situáciu futbal ako taký? „Nepovedal by som, že ma zrovna mrzia... Raz sme museli prehrať. Aj napriek prehre v Krásnej Vsi musíme chlapcov pochváliť. Hrali až do

presvedčený, že v aktuálnom futbalovom ročníku by sme už hrali o súťaž vyššie. Dúfam, že tento rok sa z vlaňajška nezopakuje a súťažný ročník budeme môcť dohráť.“

?

Slovan je aj na čele tabuľiek domáčich zápasov i stretnutí na superových ihriskách. Domácu šnúru bez straty bude stosiahlí aj vďaka tesným víťazstvám nad súpermi z hornej polovice tabuľky. Ostratice ste zdolali 3:2, no divoký priebeh mal najmä duel s Podlužanmi, v ktorom ste ešte v 83. minúte prehrali 1:4. Štvorgólovou smršťou ste však strhli víťazstvo na svoju stranu v pomere 5:4. Ako by ste zhodnotili tieto stretnutia?

„Do každého zápasu ideme s tým, že chceme vyhrať. Predošlý súťažný ročník nás všetci z pozície nováčika podečovali, kým tentoraz si dávajú väčší pozor. Neustále prizvukujem hráčom, že stretnutie sa hrá až do konca. Možno aj vďaka tomu sme dokázali tie zápasы vyhrať. A hlavne ten s Podlužanmi. Taký zápas som nezažil, ani ked' som ešte aktívne hrával. (úsmiev)“

?

Body ste zatiaľ stratili len v stretnutiach na superových trávnikoch. V 3. kole ste podlahli 2:4 v Krásnej Vsi, ktorá, mimochodom, ukončila vašu dvadsaťsedemzápasovú víťaznú šnúru v majstrovských zápasoch... A o dve kolá neskôr ste odchádzali z Nadliej po bezgólovej remíze. Asi vás mrzia tieto závahania, nemýlime sa?

„Nepovedal by som, že ma zrovna mrzia... Raz sme museli prehrať. Aj napriek prehre v Krásnej Vsi musíme chlapcov pochváliť. Hrali až do

konca, prítom sme mali do 55. minúty až štyri vynútené stretnutia. A čo sa týka stretnutia v Nadliejach, tak to je iná káva. Síce sme neprehrali, ale bol to nás najslabší výkon. Priznám sa, na taký slabý výkon v našom podaní si ani ne-pamätam... Aj keby sme hrali ten zápas dva dni, gólov v ňom nedáme.“

?

Ktoré družstvá považujete za najväčších konkurentov v boji o prvenstvo a prečo?

„Myslím si, že najväčšiu žancu majú Ostratice, ktoré hrajú v súťaži dlhodobo o špicu.“

?

Pred aktuálnou sezónou káder posilnil Parížančan Karol Pavelka, ktorý má skúsenosti aj z najvyššej futbalovej súťaže. Ako sa vám ho podarilo dotiahnuť do Brodzian? Kto stojí za jeho príchodom? Jeho prestop s obmedzením vyprší na konci júna tohto roku. Budete sa ho snažiť prehovoriť, aby predlžil svoje pôsobenie v Brodzanoch?

?

„Som rád, že Kajo Pavelka sa rozhodol hrať v Brodzanoch. Prehovoril ho a dotiahol ho k nám Jožko Kompas, s ktorým sú veľkí kamaráti. Karol je kvalitný a skúsený hráč, čo dokázal svojimi výkonomi na trávniku. Bol by som nesmierne rád, keby po skončení sezóny u nás aj naďalej zostal.“

?

Ako by ste charakterizovali družstvo, ktorého ste v súčasnosti kormidelníkom?

„S mužstvom som veľmi spokojný. To, že máme vďaka vekovému priemeru hráčov najstaršiu obranu v súťaži, mi vôleb nevadí, veď aj napriek tomu patrí medzi najlepšie. Napríklad Juraj

Zima bude mať na budúci rok päťdesiat rokov a stále má futbalovo čo ponúknut. A nielen on, máme v kádri viac takýchto hráčov. Ďalší, ktorý prišiel a zvýšil kvalitu našej obrany, je Matúš Čačko, rovnako dobrý futbalista i človek. Som veľmi rád, že hrajú za Brodzany.“

?

Máte za sebou bohatú futbalovú kariéru v kluboch z najvyššej slovenskej futbalovej súťaže, v ktorej ste obliekali dresy Interu Bratislava, DAC Dunajská Streda, MFK Dubnica nad Váhom a ViOn Zlaté Moravce. Vedia, podľa vás, aj tým mladší hráči v brodzianskom Slovane, akú má ich tréner za sebou futbalovú minulosť?

„Myslím si, že to vedia všetci... (úsmiev) Nie je podstatné, čo bolo, ale čo je dnes. Som rád, že ich môžem trénovať.“

?

Slovan funguje predovšetkým vďaka podpore obce a aj drobným sponzorom. Aké podmienky máte v klube?

„Podmienky sú také, aké sú, nikto nemá na ružiach ustlané. Som nesmierne rád, že nás podporuje obec a veľká vďaka patrí pánovi starostovi Antonovi Zimovi, ktorý je veľký fanúšik futbalu.“

?

Je obdobie, kedy sa tímy obvykle pripravujú na odvetnú časť súťažného ročníka. V akom klubovom móde momentálne fungujete?

„U nás momentálne netrenujeme, podľa mňa to ani nemá význam. Možno niekoľko tréningov individuálne, každopádne, bude to veľmi ľahké znova začínať po takej dlhej dobe...“

?

Predstaviteľia Oblastného futbalového zväzu Prievidza zvažujú dve varianty dohŕiat aktuálneho súťažného ročníka, samozrejme, v prípade priznavej epidemiologickej situácie. Vy ste napríklad vedeli ponúknut nejaké riešenie, ako pokračovať v súťaži? Dá sa vôleb niečo plánovať, keď model súťaží je v súčasnosti úzko naviazaný na opatrenia vydané Úradom vlády Slovenskej republiky?

„Bolo by fajn, keby sa súťažný ročník dohral. Začať hrať bez tréningov by však bolo čistou futbalovou samovraždou, vonkoncom to nebude jednoduché... Dúfam, že sa situácia trochu zlepší a oblastný futbalový zväz príde s nejakým vhodným riešením, ako aktuálny súťažný ročník dohráť. Chcem sa myšliť, ale skôr si myslím, že sa súťaž nezačne opäť hrať...“

?

Viete si predstaviť, žeby sa súťažný ročník opäť nedohrával? Podľa vás, aký by to malo dopad na amatérsky futbal?

„Ako som už povedal, súčasná pandemická situácia a rozhodnutia vlády tomu aj nasvedčujú. A čo sa týka amatérského futbalu? Nepochybne to bude mať negatívny dopad, ale nielen na amatérsky futbal, ale celkovo na šport ako taký. Aké budú následky, to si ani nechcem predstaviť...“

Text a foto: mp

Začiatok amatérskych futbalových súťaží v nedohľadne

Amatérsky futbal sa dostal pre pandemiu koronavírusu do nelahkej situácie. Predchádzajúca súťažná sezóna 2019/2020 bola v amatérskych súťažiach kompletnie anulovaná. Súťažný poriadok vtedy ešte neráhal s možnosťou, že by sa nemohli uskutočniť všetky kolá. Aktuálny súťažný ročník prerušili v priebehu jesene, a jeho reštart je v nedohľadne. Novelizovaný súťažný poriadok Slovenského futbalového zväzu však už počíta aj s týmto scenárom. V prípade, že sa neodohrá ani polovica zápasov, súťaž bude anulovaná. Ak však mužstvá odohrajú aspoň polovicu stretnutí, teda stanovený minimálny počet stretnutí, riadiaci orgán určí víťaza, postupujúceho i zostupujúceho. Klúčové je teda skompletovať jesennú časť. Súťaže sa preruší v polovici októbra, ani v jednom z regionálnych zväzov sa neuskutoční všetky jesenné kolá. V majstrovských súťažiach dospelých riadených Západoslovenským futbalovým zväzom napríklad chýba do kompletnosti jesennej časti pár kól a sedemn